

MS BW IVANOW

ISSN - 0009

4121369

9

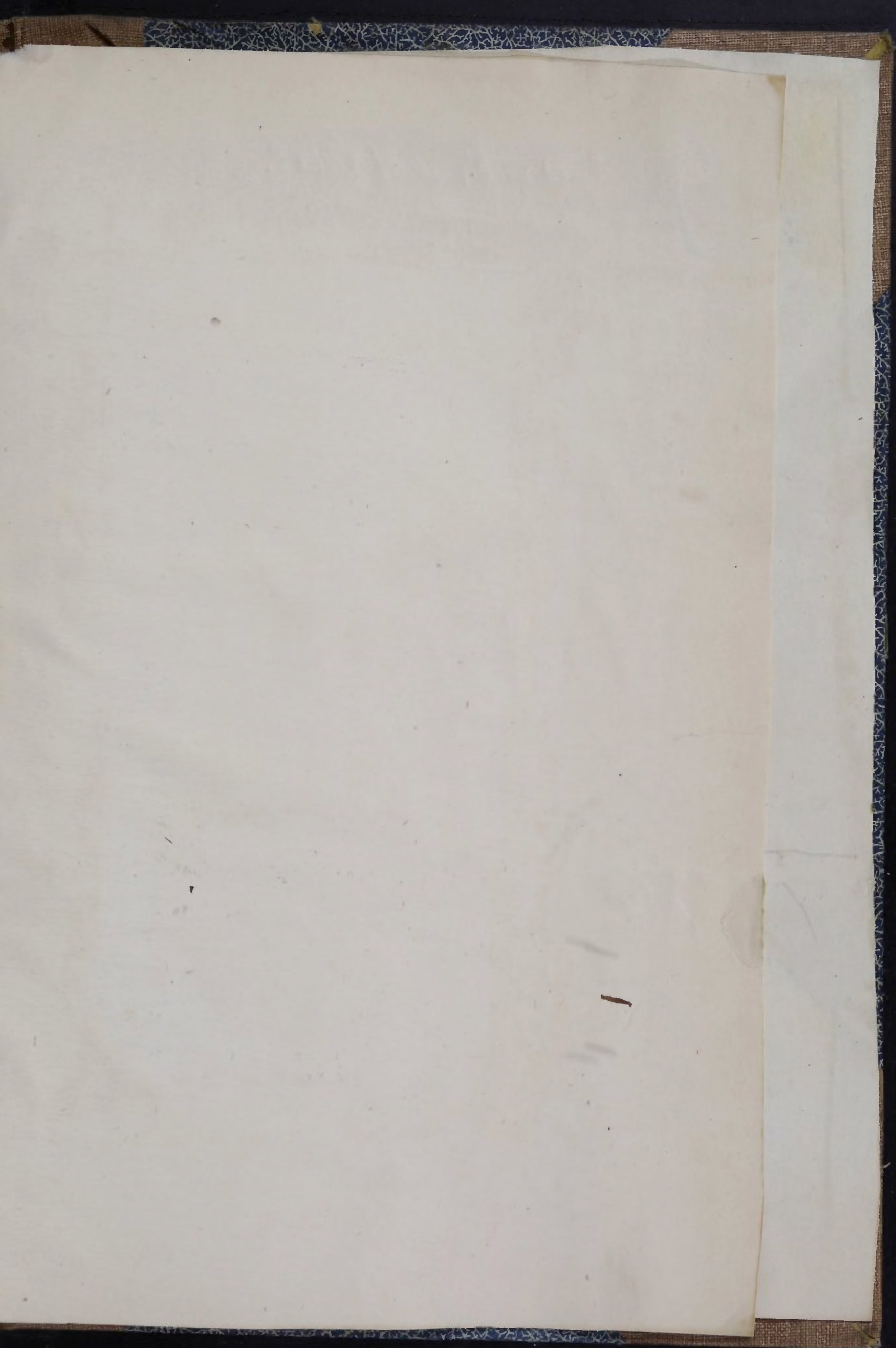
Tārīkh-i-Nādirī.

III

۱۵۲۰

۱۵۲۰

۱۵۲۰

۱
اشک را با غله و زرخه بچند از روی آب روان ساختند و دریا
آباد در هفتم ماه مذکور حرکت کرده عازم کهنه کوشته
از روی دریا بجهت کهنه رسیده فوجی از غازیان بکشتی با از آب
عبور و مامور شده که همه جا از روی آب محاذی آید و بمایوس راه نوز
وادی مقصد بآید در شب و هفتم ماه نوزاد کوه بمایوس به مشرب که مشرب
تجارت است اتفاق افتاده و در آنجا ولد حکیم بی اتابلق که در زمان سلطنت
و در آن اوان عمده امرای توران بود با حاکم حصار و حکام فرشی و اکبر
و ساجی از طرف آب آمویه وارد آمد و بی موی و شمشیر است
نایز و منقبض خدمت گشته بجلاده فائزه و نواز ست اختصاص یافت
و از منزل مذکور بر صافلی مرزا را بیاست همراه نواز است که فرزند
نفس فرمودند که برسم منفذی همه جاد و منزل پس رفته در راه بر حوض
تا سوکب بمایوس وارد شود و بی علی قلی خان را بکشتی مشرب
نواز است که در راه مرزا را بیاست همراه نواز است که فرزند

نخستین ولایاتی که به سوار زبان پیکان کوه هر صد و سیست غایت کرده روز
انجام مهم سپاه در آن منزل گشت و از راه بارو چاق و جنگوی دادند
عازم بلخ شدند در مقام حمادی الثاني موضع مستهور بقوستانه یکفرسخ از
بلخ مغرب خیمه سرادقات اقبال گشته چون غریز قلبی یک در ادخواه
سبق اخلاص و خدمت خود را درین دولت ابد مدت داشت در
سوله وک با اخلاص کسبی نقد فایان را باخته بود لهذا محمد قوس
برادر او را بوالیکری بلخ سرملینه ساخته و خطاب غازی پیره میفرمود
و حکومت بلخ را بکبری سلطان ولد داد خواه عمایت شد بد و حکام
و اعمال بولایات تابعه بقیس در دوازدهم ماه مذکور ببلخ و عیال را
که از مستحقات طبع زرین ستانزاده نامدار بود بقیس برده چون سالی
و صد هزار گشتی که هر یک دویست هزار من بار بر میداشت سر دار
بجایون ترتیب داده در روی آب انبوه اعاد کرده بود
را از غله و زرخیزه برگرفته توختانه و الا را نیز نقل کرد

وایی ای در عیست موکب بیا یون سر از کریان زین و سوری بر آورد
معزم دست در از بی قدم به صد و در خراسان گذاشته بود بخت و الا بخت
به سنج و نند بهر انمکت کمال معلق داشت بعد از ان نظام بهیام فرستاد
در ستادیم ماه رجب موکب سیر و زی حب ظاهر از تیار اگو بکرده
شهرل به منزل عازم خوارزم و بعد از ورود بجوابه قلعه سی که نام سر حد
دوازده فرسخ مسافت داشت یا نهایی استحقاق خیر میباید مع علیه
که تا بی ترکمانه خوارزم سیر کرد کی محمد علی خان او ساق یا اوز بکیر انفاق
کرده با جمیعت و استعداد نام دارد شش فرسخی قیام جوینده اند ضد یو
لیند اخر نه بجزد پسندن این خبرینه و اغواق را مقرر داشتند که کوچ
لج مستوفی روانه شود و خود با فوجی مصور بسلام شب سواره راه
وادی ایلیار گشته یکسان از دوز گشته از سر حسیر بنوا از دوز
استن افواج قاهره در ناحیه قار جو توقف در
و کما میانه است لغو تر آنجا

مجلسی

بعد از ظهر از روز که علامت کرد سیاهی جمعیت که مقدمه الجیش مس
حضرت از دست و قدرت و طغیان و بد با نجات در او یکدست است از از
روی خرم و صدف بدست بازی مستول سازند تا محضت سیر وقت
اینان رسیده دست بازی انکزه سیر بازی اند پس صد بویسمال از
قول بایوت بد است با فوجی از یکدست از این کوزین و جان باز این کوز
طغیان و مفاصله کما در انکزه عرض نهور شدند یکمیدان اسب فاصله مانده
بود که حصار ثبات و فرار از طایفه مانند دیوار شکسته که بویای لکمه میل
از پای در اندر و در صدمه نوبه آن سیل بی زنیار شکست یافته بود
بر نمانند دیران جرار نیامیدایی و فرمان نمانند بی ملقا و لبان
بر داخته جمعی از این را از نف مستیر و تاناک حسن و خاک خند کانی
در گرفت و توفی را حلقه کنند دیران نیم انوشی در گرفت و سرورنده
سرای بیگاه عرض بود بعد از آنکه بنشیند دیران از طایفه کردن
از کد در همان منزل که تا حاضر خوشترش میفرستند

انقطاع در روانه و تود از راه میان روانه کابل گردید در میان
 نهضت ریایات کیستی سنان از اوصاف افسانه بجای است
 چون بسبب قصه مرحوم ابراهیم خان پیشه لکزیه چارونده و داستان منظره
 نظر آفتاب نشان بود به بهی که سمت گذارش یافت از در آباد
 غنی خان ابدالی مامور به پیشه لکزیه چارونده ساخته و درین اوقات
 بنزد از شیر خوارم فراغت رویی دار فوجی کثیر از سرداران و جوانان
 نام زد گشته که قبل ازین کو کیم بیاون روانه شیر و در بند گشته با خبر
 نایره گیر و در و بهی که کارزار کرم ساخته تا موکب والا وارد شوند و
 سواران بکجه نوزان و خوارم پیش از توبه موکب گیتی کتا حکم والا
 فوجی بجه ای آن دریا آتش موج روانه است منته و دو ماه
 و درین موکب که غرض بکلیت گشته بعد از انجام بزم غنیمت و نظم
 اسان بسیار ازاده نفرات مرزا قویص و در و

از اوصاف افسانه

ابن یونس که کور کانی بعل آمده بود این معنی را نوشته است برای مزید
الیتیم بصوبه وارثین لا یوز و نهشته فرا این نوشته مقرر است
که یرکنت مذکور که صد و شصت هزار تومان بنجا و زوایات میسد و
و در اقل آنها از مالک هندوستان وضع و عطا و آن گفته و سنده و غیره
در اقل حوزه قدرت تسبیح بی و صیغه ملک ظل الهی دارند و هم چنین
از جانب قرالوقین خان وزیر اعظم و امیرای عظام هندوستان صورت داران
لاهور و ملتان و سیکسهای سیان بهر بار فلک شان آمده نوشته و
کمان ایستان بنویسد شمس و سیزده فدیوانه سر فرار و بر حقیقت الفراف
کردند و نیز از جانب علی سبکی خان جلایر سردار کابلی که مامور بک
بقیه مشون نوزان بود بر بینه ملحوظ نظر و افغان عتبه طلال کردید که
فاتماخان سکه کوکوب اولایه با طاعت را کلید تر فر ساخته از
در آمده بودند سردار بختلات باطله این بی برده است
و جمعی عرضه میبخشید بهر دفعه ساختن

در این ارض اندکس طلوع نمود چون بسبب عبور و مرور سپاه لغز
از یکدیگر نوزایی و غوغای غلات راه یافتند و در این راه
اتفاق آنسال مخط غلات و اکثر دلاست و غلات و غلات در ولایات
جانب بود و لویه فلک منساز راه جنوستان و استر اباد و مازندران
در مفسد گشت و در دویم محرم سنه اربع و تحسین و ماه اله تفر
و جنوستان مغرب مرادفات غز و ستان گردید در میان و قایم
مال بمالون قال هزار و صد و پنجاه هزار محسری نسیب است
در از الحقایق ساعت سلطان سبازگان مریم شیش و رنگ
ششم تحسین نوز و زی مرتب شده شغال سر و سبزی که بزرگ است
ب رنگی قدر است و سر فای کل سرخ فارقا را از قاطر
و سبزی سیاه درون لاله را فساد بی که در دل بود کل کرد و
قار مانند کوکبه سلطان بیار حجه بردا من دست و کوسر

بیارش اینج در خم سبزه بود به آغاز تو او شش نمود و نقد آن زخم
و علقه نیز علا و ده آن علت باران و ناسازی فو اکت حول سبزه
علق با از دامن صحرای سبزه بود زارم برای جود سلیمانی از خانه
دانه دام میگردند تا سبزه که ایل که چشم سس منزل بود بد و از ده
یطی و میاریای سبزه از فرط کسنگی در خفا بارانند و بی سسند
و سبزه بی از اسباب اهل اردوی در عین صحرای از آبها میاده بهادق
رفت و از این که هر شدنی بارهای قرین بود بعد از ورود سبزه که ایل
اردوی بهایون را با فاقه حاصل شد که دامن صحرای که ایل چون
دامن کلین نیز سبزه و ریاحین بود و سبزه زایل شده هر روز
خدیو بخت اقلیم نیای حرکت را یک سبزه و نیم کده استند به
وقت کرده چند روزی در جانب شمالی رود در کمال سست
فوازحت مکتب نادواب از کار رفته
که ماهر کارونه

بودند بطراقدس رسیدند بر اینک سرچشمه اقبال و بازوی قوری
بهر روی بخت هر دو دل فقه لایق فاقان بی کمال انظار را کوه شمالی طبع
و احوال دایار ابواب سلاک بر روی ایتان کتدند تو صمیم این معانی
لکزیه چار و نه سلیب و بهر معروف و بعد از اینک بی موصوف و شتمین
اینان در سمت جنوبی کوه البرز واقع گشته و آن کوه از جبال مستهوره
جهان و در بلندی در فتنه سرکوب جرم گرد است و خویش و سرگردان
بعد از آنکه از موقف اعلی مرتفع گشته بودند دریا تردیم ذی جبهه و اردو
رودخانه قانع شده و آن طایفه سد موضع را که موسوم بجار و غار بود
عازیان زور آور گشته جمعی از طایفه بجوار فاک گشته چون گشتن
کوه در تصرف لکزیه بود آن طایفه تاب مقاومت نیاورده چار را فانی
و بجای رفته بنای بر فاش گشته بعد از چند روز که در غار و
عظیم و جنگلی متوالی پوست جمعی از ایتان تقار
سنگرسم که در غار و کوه

غیب صد نه امکا بپسند سپهر سخت سبکتر است در احوال که در لایحه
محقق افتاده بکراه انحصار و از دل استهوار است بدنه اغری سیه
بر باد کرم رو خورشید بر فرازش آنک صمود کند از سینه قدم ساز
اگر یک سر نیم اسیر ماه بر فلک است آغاز بلا روی کند خورشید از دره
عقبار اندازد از دلاوران ابدالی در دلبسته است غا کرد
بر پیش جلیک شکوفه از بستانده حکام روز طرم حکایت افکنده تا تمام
بنشین جمعی بموضع قتل در آمدند و نیم شب مانند دعای مستجاب که آنکه
الم بالا کند پایی مردی جلالت آغاز صعود کرده هر چند نکند یغی
سنگ دانه احش نیز و فلک بدافعه برداشته لیکن بفران روی
پس نکرده یاری جرات پیش کشیده اگر چه چندین تن از ابدالیها
مقتول و زخمی داشته اما نایب دلی سنگ را تصرف کردند و حلا
کوه تمام راه سد و دو طرفه فرار داشت بسته شده

افتدند و بقیه این را اسیر و دستگیر کردند و هر که از میان
رفت و قایمی بماند و مسکن آن طایفه از صدمه جنود و مسعود عاقلها و
سافها گشته از بی از آبا دانی در نواحی یا فی خانه در ازای این
میان بدو نسبت هزار و بیست و هفت هزار دکان و غازیان
مناسبت و فرمان و عاقلست که بگوید عطا یای مجد از موقت و
اعلی سیر کرد دکان عرضه و ربافت و بیامده و سه روز عریضه مجد از
سر دکان مذکور رسید که با بکزیه جاد و ندر نیمی ده و بر آن طایفه مسلط
و اب نرا تا کنار آب کمور و محل موسوم بمصور بنافیت و جمعی از
اب نرا از کمترین نیز که از اینده عیال و اطفال این را بقیه
انبار در آورده عرضه جاد و ندر را که مسکن آن طایفه بود با یکدیگر از وجود
آن طایفه پر داشتند اما در حین مراجعت یکم فقط و برفتند و در
روی داده فریب و صدف از غازیان در میان برفتند
موجب جهان که از دکان /

ز اینجا از راه سوادکوه تا زرم مقصد رسیدند از سوادکوه بخت افزا
این ولایات مازندران تمام جنگل و میوه در زمان سلاطین سلف
استبد و خیابان اهداث کرده اند که تاراج مسخر بهمان خیابان است
ملکوت سانسبت بی دروایی که حکمت و کارزار نمی بود با حرم
زیر فرموده جمعی از خواجگان و ملازمان و عیال کسک
و در سانسبت کرب می برداختند از راه را بر بطریق معمول و طریقه
در محال بنویسد که از بیل سفید کوه زمین زیر آب و بیجان شود
نموده اولاد که از سوادکوه قدم بود در سانسبت نرفتند کور است در راه
یت و هشتم صفو که مقابل شش و دهم واقع و صنعت روز قبل
سین افتاده بود در بسیاری پرشته بخت دلالت در حق
در سانسبت عبود ذات اقدس سانسبت راه

برسم اسمعيل زاده نوزدهمين معصوم شده با وصف اينكه كاهن
 شنبه حبل و كوهستان صعب بود بخت ابي و زور بازو
 ناهي نو پخته را در كمال سهولت از آن موضع گذرانده در پيچ ماه
 ارديره اسمعيل ناسته اگر چه خان مذکور اول و سله علقه داري
 مایهون فرار و پناات خود را در برابر سطوت مزيو فریدون افتد
 ز قبل محامل حسن یا تهتاب نار و اما بی آسودن رانند که
 معذاکس بنم آت ریافت بار و سبای دیره بدایره اطاعت در
 چینه که در کنار دریای اکت از غرمت معصود و صیر جهان کس
 شرفت کستی را تیار ملا حظ حرم از معاصل سکا فته حمل قضا
 ده توان کرده همراه رکاب او رده بود بد که در صین فرودت بیکه
 اصفان دهند اما چون اسمعيل نزد یک پیر ریای اکت بود از
 ر باروانه و از منزل مذکور لوای جهان کس را بی ن
 ستر آن دیار رومی بنا بصفنت داد

دیره مذکور را مرکز دایره دولت ساخته غازی خان و کسان
اند یار روی نیاز بر کلاه فلک مقتدر او نموده قایم مقامات آن
نواحی و عرض راه که از زمان سابق کسری مقتدر و در مقام خود
و استیلا بودند معبد بقعه الفیاضه گشته مامور عفو و امان و
اسمعیل خان هر یک بر دستور سابق بر میخیزد روی دیره جات خود فایز
گشته و مستول عافیت و احسان گردیدند از آنجا که صدیوقی عالم
را از بمبادی حال گشته که بیهوش بود که ساکنان کوی ضلالت را اول
ببینج اطلاعیت دلائل نموده پس از اندام حجت به تنبیه او بردارند و او
از ستم کسری آگاه سازند فرمانی بجزایار خان صادر گشت که از سر
خود را بدر بار و رعایا ملک را گرفتار و ورطه سوزش خسته بخشد
بر بار معلی شتابد در چهار دینم ذی منده محل موسوم ببارگاه مجسم
مقام سلطنت گشته چون در آنجا بعوض رسید که آب نبات در
میان معارف ما متینکم نصحتی خبر داده با خواهی تسویلات

از ایلات و انالی است که هر یک که مقام ایلی و اطاعت باشد ضیانت
و سمر دین را بکشته نمانند بعد از عبور علی قلی خان از آب جمعی از ایلات
بعلا و ایلات سرسپاده فوجی که از جانب طایفه صواب الحراف و رز بدند عازم
فرار شده بودند بعضی قتل و سبب در آمده انقوج مسنور یا اسرو عیال
موسوز وارد اردوی میکی گشتند و رضا قلی مرزا که سبب خارج جو مامور
چون سکنه آن ناحیه پیش از وقت سبب خوارزم و پیکار الو حیده رفته
بودند صیدی از الطایفه بدام نه افتاد در روز چهارشنبه ششم ماه جمادان
جاریه صاحب سوار اردوی کیهان پوی شده حکم و الا در پیش روی
سپین برآب انکویه ترتیب داده و انواج قاهره آغاز عبور کرده فوجی محلی
یا رجو و ضیانت سرسپاده و جمعی لات انواجی مامور شدند در چهاردهم ماه
آنحضرت با علما و فاضلان با سینه های گنجانان هنرمندی اندی و ایرانی
مشکله شبنم و هرات در کمال صفت و مهارت ساخته و مخصوص
تعمین نقاشی و طرح آرای بر داخته بودند سواران

آنالینق که وزیر و مدارا به کار خانه سلطان و لوزان بود با جم
 ایمان بخارا در از قیام و از دور بار نیز و سیرت و دین
 کلام فخر و نواز شایسته بود بهر مندرگه و زور را
 و زید حکیم بی ریا و رفقا پس بر حص ساخته که ابو العیض خان
 ستاق شایسته بی ساخته بهر بار معلی آورد و موکب یون را
 این کوچ بر کوچ عازم بخارا و کیست به نوزدهم ماه چهارم
 بفرز نرافات طالع کشته چون ابو العیض خان قوت معارضه را نه
 سپاسی بفرمانده و او را بکه را که درین مدت از افضی و ماکا کشته و
 نه در خیمه پسر دست شایسته بی معلوبات خبر یافت و چاره مذکور
 یمن و تمامی خوابه زادگان و نیا و اشرف و نقات و امیر و ایمان
 از یاب اطاعت و خدمت پذیر بودی ابد بهرگاه سپهر احسن
 سخی اردوی معلی نزل در روز نهم ماه طرف خمدان

ساخته و صدقات العوج و مستغاثات خوش نیکو رعایت و ماحل
ایست بپوشند و بکلی سرگردان و روسای انطاغیه یا سوداته و باملا
محمد ولد بایجو و اقوام او به رگاه مییستند خدمت رکاب قدر
را ملعه کوشش عظمی اولاد توذ ساخته جمعی را به تقرب بندگی این
استان لیا همراه از ادبی رسانیدند و لب و دور و در استان
بایه سر بر میجوهر سر کوب بزم سپهر و شش او این ماه و گه نشسته
در سبتم جامی اول لوی توذ بجایب کند ملک که در خوبی آب و هوا
و فوز زینت و صفای طعمه بر فرد و کوشش استان سرایند و اعراضه افند
استر زمین نیز جمعیت کرده در قله کوه یا حکام اساکس خود داری
بر در احسنه دیزان لغت شان با مراقده کس بر سر مستغاث استان
بازم شده انطاغیه حوی دست و کوه هر در زبای بکران عازبان بکسان
دیدند طالب امان کشند روسای استان وارد در بار ملک داروستان
شمول عفو نظیر جهان کنند و اقوام بکر هواج که مامور به پیشه

حیات بودند خدمت مرجوعه را این م از اولاد انطا لیفه را سلسله عظام
انظام داده در دست در ویم ماه وارد در باره و جابه کشنده و از انطا
جمعی صحنه در قلعه طلال آباد و تادیب ولد میر عباس افغان که در مکتب
قتل لیاول دیوانه شده بود مامور شده عالم طلال آباد که مانع رفتن
کابلین شده بود فرار و باقی امانی اندی را طریق الطاعت بموده روز
سیتم جمادی الاخر بقوم استیصال نیش انده قلمو را بمصرف دادند و چو
ولد میر عباس نیش از وقت در فرار کوه اعدات مستقامی محکم کرده و جمعی
از مردان کج زار فراهم آورده اسلحه آنها را بطور ازم اسباب خود
استحکام داده بود غار بان دست بسته بنیافه های او بپوسته آن
نیامای قوی اسلحه را بدستباری نرسیده نوکت قاپره در هم شکن
مصرف در حال التان عرضه نیم و سلاک و زنان التان را با پیش
سوزان ولد میر عباس اسیر قراک ساخته بد رگاه معلی آوردند و
صنط و در نظر از نواح بهار سفلی را که در دست و سر نخ طلال

9
برداشتن یا از جاده صواب بیرون نماندن طایفه خان و ابی را مقبول
و لد ابو الجرحان را ابو ابی بیکه بی قبول کردند چون همد و رایجکت از نام ابی خوارزم
و از آل بد و صف مروت و عیالاتی که از جانب اعدا شتابناکی در آزار
خیا نهایی سابقه ابی نبطیور بیست و پنج نام سیاسی و کانی و خشیانی
بود و از آن مزار که ناقه آکلان کاسرسان و نوبی نه و استند کامل
به تینه اسرار و شیخ خوارزم معز فرمودند که بعد از نوز و فرور عازم باشند
سود از فوق ایناق با امانی و احیان و روسا سر گردان آری و خوارزم
از توبه موکب ستانده جز در و از شاه باده سرکشی که در سرخ رود عقب
بسیار گشته از روی اضطرار نادم و پشیمان و قایق و بر اسان عازم حراس
سند در رود و در و بگذشتان نهاده میگویند ندی عفو گناه و مستغفرت
در آن یقه اسرار و دادن فوجی اندی عازم جوی گشته و ستانده

بافتن الثواب و قواخرو را حواصی و در هر یک حاج و بر لایحه پرد
بختین سر کار عظمی و بختین حاج شده به شد و بختین از آن نقل آن
رای حبت شستن و بختین آباد و بختین که حصن حصین جهان و در کنی کنین
عموده عالم امکان است نمایند که موکب لغت کمال رو بخشید و بختین
هم انسانی که اوایل جزایج اینال و بختین موسم اعتدال بود و بختین
بر سرانرا و بختین ساخته دست کافی حرکت و بختین لازم بود از تا بختین
در بختین و بختین و بختین و بختین و بختین و بختین و بختین و بختین
ران دیار دیار بی و از آبادی و ناماری باقی نماند استند و از آن بی عظمی
حاجت سایر مجال از استناده کرده و بختین سیاه و بختین و بختین و بختین
و بختین و بختین و بختین و بختین و بختین و بختین و بختین و بختین
و بختین و بختین و بختین و بختین و بختین و بختین و بختین و بختین

۱۰
به بسیاری عنایت و ممکن حکومت مکن دادند چون علی قلی خان
بشرف برادرزاده کی ابی حضرت سرتیپی داشت و در آن سفر از سعاد
نزد آن خدمت والا بود در خاطر اقدس خطور کرد که دره از حد و دودمان
آنی در سلک از دوام او در آید ابو العیض خان ابن معینی را مایه میادیت داشت
بقاعده و قانون و راه رسم ترکمانی و وسیره معصود به نسبتان حصول
حمت و دتزد بیکس که در حمله عفاف بود بخدمت حرم حرم حرم و
بارده حمت و عفت معز کردیده در سفر خرا اثر حوزارزم آلوده فاندان
بهر خانی در سلک یرده کبان حرم النظام یافت حویلی مرد ص سنده
افت سنده بود که در حدود کابل بعضی افغانه را با قدم از جاده صواب
رون کند استر اندام اطمینان سب علی خان علایریا که قدیم خدمت ایندوست
به پهنه بود بسیر اری یمن و زمام اختیار ملک است تمایلی آنکه
بخدمت و سنده و میشا و رانی نیست که از هند و گستان و
رواد مشا کنند و ما و نقیض و حجه از سنده

برام ایستاد را با و ما مور ساخته روانه فرمودند که از راه حصار رفته
نشون ترکینه و اوز بکجه حصار و فوادیا را که هر کدام از طریق مستقیم
نیام آن سده بودند ملازم رکاب کرده روانه خراسان و از اینجا عازم
مستقیم گشته به پیشه کسان آن نواحی بردارند و بصوبه داران کابل
و بسند و حکام آن ولایت و از این مطاعه عمارت سازند به دستور سابق
در سفل خود مستقر بوده بایم اردو بی سردار یار سده و مقررند که در بیان
صوبه در راه سور و ملتان از انطرف آب الکت و سردارند و باینظرف
درستم پیشه و طریق موافقت مسکو داشته در این بعضی خربت
و نشین بسته بکمال اوردند در بیان **نوبه موکب افند شست خوارم**
دستمر اند یار بقوت و یار و خرم چون در این سده سابقه سادات خراسان
از اوقات دست فرسوده نظام کمال تقاضا و جود اوز بکجه توکی سده
سده آن ولایت خراب کرده آنکزه قصد مقاصد و انتقام از این
ضایع و این شکوه می نمود حضورت درین اوان که ایلدار

مرحمانی از کواکب فلک سبحانی و در ملکات آن یاد میداد و حجت
عالم آب گشته طعنه نشوید و چون از غفر میزد و آب و اسباب بسیاری از کثرت
لای و کمال نزول باران و برت و شدت سرما و صفا و انوار و از درین
تا کنان کرده که ده منزل بود در عرض چهل روز بلی گشته در آن خوت
و رود بکنار و واقعه گردید در سوانم **ننگونیل مطابق هزار سی و هشت**
تیب گشته است و چهارم محرم بعد از انقضا یازده ساعت و چهل دقیقه
که طیفه ریگس مشک فام عباسی در بر واکلیل و فندان را بر سر دانت
سپاس تیار گمان که از شدت سرما در حین لوی فلک مژدوی بود اقبالی
از تها خانه خوت بر مرغ حمل گشته است و نوز و نوزی از استه گشته بعد از انقضا
ایام بعد از دیر سنخنی جواد عبور و مخرانی معان را در سر راه گاه کوکبه
خود ساخته است و در آن مکان قیام توقف و سرانند تا دواب کمال

بجای و بباد ساه و آلاجه روم بگوشتی سده که چها و سسند با سده که
م. امور دستان متوجه روم عازم انحرز و روم خواهم شد و درین
در جواب نامه بایون همان برای رانوشتم تم تقریم و این سده
سده و آلاجه روم را از حرکت بکوب جهان کن آگاهی بپسند پس
غلی خان فرقه را با بایست در بند لغت و جمعی از خانان را با طاعت و اما
باخته در روم دو سینه یا زدم و بیکه سینه هر دو صد و بیست و پنج
همت دستان لوابی توبه بجایب معان افراشته از روم بیکه بکوب
یون بجایب معان حرکت کرده بر خلاف ایام که سینه توقف بکوب
بسی میکنند برف و باران سده بشروم کرده لایق قطع از روم بکوب
خان اب بر کفان عرصه بخرایمی بخت و قطرات کباب بر سینه بکوب
م. دست که از روم بکوب سینه بکوب آسمان ساه که در سینه بکوب

۱۲
۲
به جمیع آنکه در آنجا و در آنکه بسته بجا نیست یا در بازوی اقبال نبرد
جهاندار بی نظایفه را از پیش برداشته جمیع از لایق را بیلاهی سیر
روانه دیار قمار کنند و بقیه آنجا که در اهل البین تا خبری بود از اهل
لسته از هزاره فرار و قشون لغت نمون البین تعاقب نموده جمعی را
در ایامی که بر عرصه هلاک سرور زنده بسیار بار کرده انجمنه اویزه میروست
هم گنبد فزاک ساخته و ابلی ندور بار و زبکه بقلعه مشحون دید پادگان را کباب
از طرف یورستان مورستنه فی العورتای خیم و توخانه و اموال و عظام
دور بلیه و پستی از سید و رعیت البین را که در سیر حاجی و فایز آن جمعی
ستین توقف بودند بدست آورده سیر حاجی را لغت کردند پس حوای
آسمان رفعت نیز تربیت یافته توهای رعد او از در دکان و ممبره کام
سار و براتش تراسته شیار و ز برق خمن صر و توان و فغان تو
نیکان ساختند و تقابان پاکه ست از چند جایگاه فتن زمین و خورق
خوب تو فتنه کن و بر آن لغت با بر حصار و در کسان

مویه در کشته جرات بمقابل میگزداما طایفه موت و کله و باقی و
ترکی نه انولات که بزرگم خورده بی زیاده سری معاد بودند بفرم و بسیار
بی جرات می کشیدند آنحضرت نیز بمنه مبشر و قول بباون بهمان
ترتیب که دانسته اند از قمار یا زمانه استند خود بعبادت یا فوجی از چهار
صلوات پیشه و شیر سگاران درست اند پست سر راه بر آنجا رفت گرفته و سر
گرفته و بقیه از ضرب دست دیران کردن فراز سر خویش بر گرفته بایستاد
ببوسیده و ایستاد بر آنجا بلامکت و در زنگ خود را فلقه فلقه که از
قلعه حسن خوارزم و ما بین هزار است حیوت واقعه است به ساید به شکر
در خارج فلقه فرو داده و رده نصیب ختام اقامت کرده و موکب کانون آن
در میان جنگ گاه مکت و روز دیگر بر سر فلقه فلقه حرکت کرده و
از روز که سنه حوالی فلقه طلوع گاه است بر ترقا نری دیران کشته ایستاد
نیز بانفک زیاد از حد و مد جم او ز بکته ترکی نه توری
از در کشته او ز در راه فلقه فلقه

از جنو رطلیه سلطان یار یا لکزی برودت از دستان کوهسار راه قرار
بموده طنز ری برک و نوای یمن که در نوزان زینت جن عرصه را از قوت
آتش خون کلهای آتشین غالی دیده نوای اسپندار بر او آید نوید از پیوم کوچه قوا
ربعی و دایم استی نمود و ز چهار سیمه خیز نور و ز بی غیر و ز بی در حال
به روزی و شش اندوزی میگردید چون در آتش قدسی سرشت بیاون می نمود
که بعد از انقلاب تمام روم و انشقاق و اوضاع آن مرز و بوم سلطنت ایران از ابلیس
ساتراپان کرام لغویف نموده خود در کلات مسکن قدیم بیاوشت نیایم
سینبی که با دعای بی عالم معنی عبارت از آتشت بگذارد بندگان معماران مهارت
سینت و هندسان در ستاندیست و نیز کاران سخت کوش و کارکنان حجاب
مستحقین فرمودند که در کلات عمارات عالی و آینه رفیع که در رفعت و
مستطاب و کس ابوان بهر برین و طایق متولیس و این جزم بقیمن است بیانات
نیز است و آن است که در کلات بهر برین و طایق متولیس و این جزم بقیمن است بیانات
نیز است و آن است که در کلات بهر برین و طایق متولیس و این جزم بقیمن است بیانات

و اهل امام سجانی حکم اسراف اقدس علی از موقوفه عرو و علا و سرف صوم
 بنجو یکد از مبادی استقام تا اهل امام ظهور شاه اسماعیل ملی التیان طغای برانند
 را عیسف علی الحق بعد استند اند بهماند ستور بر یک باطنه کجی دانسته از خرد
 محترز باشند و خطابی کرام و بقای عظام در وس ساز بر اسایی و مناقب
 خلفا کرامند نور جاری ساخته در تحریر و تقریر نام الینا ز انیری رضی الله عنه سیاه
 و غلامی بنی خلاصه الفضلای الکرام مرزا محمد علی نایب العمدان مالک محروس
 با فطایر مالک خاقانی روانه فرمودیم که معاین حکم بیاورن را بکمی ز فرودم نزد
 ائمه و ابان بر سر جمع قبول ادعان و ارضا نموده خلعت زنده تولیان را
 موجب عذاب الهی و مورد سخط بادشاهی دانند در بیان وقایع آیت یس
 مطابق سنه هزار و صد و پنجاه و شصت بحسب تاریخ المبتدی صبی الهی
 در ماه و سال و سبب جهار کشته چهار دهم شهر محرم الحرام کذا
 در روز چهارم و افروخته از او کشته شد در کذا

استناد یافته از ملک و سنا

۱۴
مغایب دیندار که طهرم رکاب طهر سحر و پرتو اندازانوار حضور پرنور
دند بختن و اسقف رفویدیم یکی بوی اقدس رسانیدند که بعد از بخت
مرت خیر المصلین صلی الله علیه و آله وسلم و اصحابه اجمین هر یک
عاب را تمیز در نزدیم بدل نفوس و احوال و یحز از پهل
عین احوال و احوال موم لوام بیان و طعن و یحز فاص و عام را بر خود
ر داده بختن صحبت فاص خباب رسالت مآب اختصاص یافته بر
شش زینت زول آید وافی بدایه التبت نقون الد و لون التبت جریح
الدین بتویم یا حسان کرده اند و بعد از رحلت خیر سید لا بدار
فت با جماعه صحابه کبار اهل حل و عقد کار امت بودند بر خلیفه اول ثانی
شین از کما فی القاصد شمس نظامت احمد ثانی را بی کبر صدیق رضی الله
عنه و بعد از ان بنف و لطف اصحاب بر فاروق اعظم مرتب التبت و المحاب

ساده صفوی اسمعیل که در مال هندوستان خروج کرده چندی از عوام کالاه
را با خود مستحق ساخته با اعتبار غرضهای تحتانی و ریاست دنیای دینی
در میان اهل قدم زیاده تی و نهی نموده تیای سبب رخصت داشت و
باین وسیله احوال منفعتی بین المسلمین کرده نوای تفاق و ترام افراشت
بحدی که کفر در پهلوان آسایش گزین شده فرو بردن سبب معوض تلف
در آمد لهذا در سنواری کبرای معان در چنگله جمهور انام و یک فخر عوام
بر زبان از نواب بایون مارسته عای قبول امر و بادشاهی یکدیگر ساز
کتابت نمودیم که در صورتی که مسئول اینان معزول بقول حواست
این نیز از عقاید فاسده و اقوال کاسده که از بد و ظهور شاه اسمعیل
صفوی در میان اهل ایران پیچیده یافته بود نکول خاطر و تحقیق
مفاز را بشدین رضوان الله علیهم اجمعین را که مذنب ابای می
ارد و عیون با بوده با کائنات الامارات ادبانه

ست آتخندان و الا بتار چشمه نشین باد ساه و الا چاه محمد ساه و ساریرده
محترم او در حوالی شهر لفرت رفر قرا تیا فته عبدالباقینان زکنت
زاعاظم امر اود با جمعی موارکد بد که بمه جای بکمرای رکاب زن باد ساه
بجاه بود میراسم خدمت کیداری و لهما ندر بی پردازد از انجاری و
نشیند غره ذبح رایت هیا بکتری بجای دلی که لبتاه جهان آباد است
ست فرموده روز چهارشنبه هفتم ماه صفاغ ساه مار متر کو کیده
نست روز دیگر در انجا توقف و حضرت ساه محمد ساه باد ساه برای
سلازم میماند اری بر محض نده بیشتر روانه شهر کید روز جمعه
ه از باغ ندوب سوار و غازیان لدا ابتدای باغ نادر و ب دولت سارا
نابری سال سبتیاند از قیمتی از از نفی نامی کران هیا و امیر
نکار باد ساهی انداخته و قلمه را که از مستحقات طبع باد ساه سولت مینان
جهان دارا خلفه سلاطین داد این بنده و گستان بود مکه
ساخته محمد ساه باد ساه روز چهارشنبه

و در روزی که قدس خباب محمد ساه بادشاه سوره افتادگی در بزم ضیاء
 سزده ضد بوجیهان داور بعد از الحقیقی محمد حسن بن ابی الحسن
 فرمودند که موافق عهد یک روز اول سز را بانه سلطنت هند و سنان
 یاز بجناب بادشاه لعلی دارد ایچ سزطامه دورسم و در دست
 عقیق قبیله ربه ترکمانی در باره دولت ایدیه بوند کورکمانی تعیل خواهد آمد
 محمد ساه بادشاه والا جیه مراتب نکریم و سیم بقویم سینه بکر
 این برما طاعت که تاج کبشی را علاوه جان کبشی بافت تمامی جواهر و خراش
 و آینه و اسباب بادشاهی و ذخایر سلاطین سلف را که در دستگاه
 سلطنت موجود بود بمقتل ساخته بمعرن معمرن در آورده برسم تار
 نیاز و آینه کردند هر چند که بمبتگان فاسیت بحر نوال ضد بوسیمال نظر
 اعتبار بران کنوز و خراش که جسمه مخازن سلاطین روی زمین یا
 ستری از اعتبار آن برابر نمیکرد نمیکند و همان نیاز منه از قبول
 نه اما نیاز مغایر بادشاه والا جیه آینه آن مستعمل

۱۶
موروث دلودند بپایان رسانیده و واپس بگری بطاهرخان نواده
وایی محمدخان حکیمزایی که با سلاطین توران پیمانی هم و از قدرتمندان این
دولت ابد پیوند بودند بنشیند و امانت و ایمان موافق معمول و
بنا تملک بقین فرموده ستر نهشته محمد طاهرخان وایی و مایه سرکار کمال
از این بندگان مسوده را هم خروف و سپهر این بخوانه عامه عرض از تحریر
این صحیفه اند چون این مدت زمان بس از او زبده خوارزم تقییر و
سپهر صادر شده بنشیند و فتنه و فساد و ابرار استیجی تر شوند
مقاصع معیشت و انتقام بودند درین احوال که موکب بمایون اغلیت
مدر قدرت بادشاه پشیمان در سگاه شمشاد بارگاه عرصه جهان
سلطان زمانی حضرت ظل سبحانی نادره رحمان و خلیفه الدوران
تاج عیش مالک هند و توران فریان روا و عادل دوران قلند اند
در خوارزم و تمام ممالک بزور بازوی تایلند ایلی و مختار جهان
مترک و نا حاکمان ولایات معط

جلالت قرین و دیران بهرام کین میسای بوشش گردیدند اما علمه چون
حسرت در روز و رطله بلاد دیدند با اکثری اوز پیکار باب آستان در آمده دست
به چهارم ده و از درگاه جهان پناه و ایلدارس با وصف ایکه کنی خود را نیا
در روز و رطله خود سیاه دید باز با جوان خود بر حالت صلوات یافتی و در این
محل بی وزید و زدی پیکار با ره افس رفته او را بار و سا اوز یکیکه با و
نفاق داشته خواری خواری از قلعه را آورده در موقف محبت حاضر شد
چند که مرت سناستای مقتضای عفو و اغماض کرده اجرای تیغ بر سینه
بوی رواند استند اما چون درین موقع موکب مایون در این شاه او را
ه نوان حکم و الا چندین سغیر بن را نزد والی مذکور رسانده او را برادر
اطاعت دعوت و درین غرمت موکب قدس بجای خو از زم از چادر
نقراز خوا حکان انجا برای اتمام حجت نزد والی مذکور رفته بودند
سوفه کنیز بهی کی ساخته بودند از قهرمان سازند

عبدالله بن حسن در برون درون شهر هر یک از مردم خراسان را که دیدند
بغفل رسانیدند و آتی در ابرک متحقق شده بعد از رسیدن این خبر بعضی از
جمعی از غازیان سرحدات خراسان سرداری محمد بن خان حبیبی را که یک
بکی حیوستان و اله وردی یک و محمد قاسم یک فرستاد و جمعی از جوانان
برای رفع این فتنه و بنیاد درویش ندبور با توپخانه و اسلحه و اسلحه و اسلحه
و سفارن آن تبار پنج بوم حمود و از دهم ماه فرجی خبر رسید که در آنجا
باطن درویش و اروانه ند کرده حضرت اله که از جانب درویشان و ستمانی
ترکستان نام زدا و سده بود یکباره گفت زخم دار و از ملا خطا این معنی
نزول در احوال مزید است اعتقاد راه یافته فرار و درویش ندبور در آن
سازمردان متحقق و حضرت اله که از دور و زبار رخت سفید بکتاب شعر سینه
خواه بخت اله متبلی است تا نزد کور وقت یافته با جمعی از غازیان در
نامش در اسلحه ساخته

را میزند امر بایان ها در سده که مراد از این سابق سر رسیده کار دارد است
مان سبانه مقرر عازم مقصد با اتفاق وایی به متبعا هزار و جمعی از مومنان
در چنین امری نه بکانه طلب کشته فتنه انگیزی نودید و مقبول و از کفر
و بی یلغ فایده چون به پیچی که سبق ذکر یافت احمد اوسیمی او را و او
کفایت و مسکن او بکار یک ن و قایمی محال در عشتان قریه بقره و می
از مال کسم سوز در آن کشته منحل و سر فای که بر کد عشتان
بع کسرتان از غایت کسان رکاب و ملزم خدمت کشته قای حکام و
از و نفی که در کس در هیچ مطیع فرمانروایی نبوده اند قلاده ای
نکرشته و بر در حال آنحال از جانب سلطان محمود خان باد سده
نامه رسید مستر بر اینکه از قبول و تصدیق و بسبب محبوس و در آن
صفا از این جماعت باشد عذر خوبی نموده اظهار کرده بود که

ندرس و توبه بجای ترکستان مقصود صیغه مقدس بی یا هرگاه
عالم نوزان بقدوم فرمانی بر بیست اند بنها و الا ای که در سبب
با کندی است از قوه تعقل خواهد آمد و بعد از ورود بمنزل حسن
نما عمل الکت مکشوف فطر الوزان بود که برای افعال خیر فتم بدو سوار
نظرات مکتب کیمیستان ایلی روانه مالک روم در روس نمود
عالم قرب و جوار از جواهر نفایس نوزان رسد بحدت باد سارا
ن آنندیا رب فرستد معارف آن عیار و عریضه احمد یا شاه وادی
داد مشهور وفات علیم دانشان فیلی ایلی روم در سینه و توقف
فای او با شفا رصد و امر مجده بقطر و افغان درگاه فلک
را حاجی خان حاکم گرجی بکشی سول را سفارت روم و سر دار
مختار توبی بکشی جلوه قدرت بیشتر در الملک روس نیز
ر زده هزار تومان که باین دو الف و چهل هزار
روم و صده آلات ماحتمارده از کف

اعلیٰ حضرت بادشاه سکندره روم و معادل آن برای بادشاه
خوارزمشاه ارغوس از سال دهم بهشت ماه رجب لیحان عازم شد
و نیز از هر جانب اخبار بهجت افزا بیک در روز چهارم روز ماه عوفیه
شاه زاده رضاعی مرزا بنظر الوار کندنت که ایبار سرخان دای و
خوارزم از حرکت موکب دالای جانب بند کوسان انکابی یافته میدان
غالی آبد جمعیت موافق سرایم آورده بغرم ناخت و سرحدات و خراسان
وارد وطن و در جنبی که سائراده از خدمت اقدس مرخص شده عازم
مشهد مقدس بود در هر ات این پیر نشینده با فوجی از غازیان
بغرم مقابله وارد حسن و ایبارش از طرفین به پنج فرساده بود
فراوان طرفین یکدیگر بر حوزده در تن از لشکریان اینطرف و
دیگرا و از یکپشته از قرار تقریر اگر قراران و رودیک
شده حسن معلوم ایبارش کشته دیگر بای جرات پسر
دور وانه و قلعه موسوم قاطانرا که مابین و او

ست و ای طلب را برتر یا جمعی از یاسیان و
بسیار حسن یار و ای موصول ما مورسبانه اند این معنی
سرم تا نیت کشته روز چهارم رجب لوای هفت به
و صل فلک و سر ما و روز بخشینه است و سیوم ماه مذکور و
و کرم یقو کوکب بهی و سرخی مومل و افق کشته فوج
ما کم گوی که از می افغان فتنه بود با فوجی از سیاه روم که
نور میوه آن را نده بقا بدست نازان موکب منصور در راه
جمعی از اصحاب آن عرصه ستم کشته بقعه اشرار و فرار و
عاقبت محضین را خوار نمودند و روز و سینه است و پنج
بنیم و سرخی شهر مطلقه طلبه شکست در جوار مرز
ت بولس علیه السلام مغرب سزاقت تا است کرد

و بنشین ساخته فوجی بنزد خطب خانه از یسئیل که از خانه
معتبر است آمد بود و گفتن فرموده آن نیز در یک روز و
بغیر کلود لوب و خانه کوب و قمارهای بسیار و
بجای شجر در آمد در میان **لویه موب** و **الاهی بن موصول**
چون محمدان از کرکوت از جانب احمدیائی برآمدند که
و اینی هم مطالب معهود و بنای مصالح روانه استخوان
سند بود مستور نظر اندکس این بود که از جانب کرکوت
تجارت و زن شود و اینی سواد زمانی که از جانب بادستاه و
جابه روم که بر طبق عثمانی شیخ الاسلام و از مشایخ
حکام صادر شده بود از طرف رجم بنظر اقدیس رس
مستور بر این که متلی و اسرار بخواه ابران بیاورد

از سکر فیروزی اثر را که در سجده اختیار او مقدر کردند امر فرمودند که
بیکار یکی در سبزه و شیر و تخم و این و آن و قند و نبات و این و آن
و حکام تا بنیامین و ستم بوده با تقاف سردار در بین ضرورت بهمان
بیکار یکدیگر دارند و چون سابقاً لغو الم مرزا در ارمن از سر توقف داشت
ما سر شده بود که یا ستم از دکان کرام ساهرم مرزا و امام فلی مرزا لغوم
بساط بوسی دارد در بار میلی شوند و در لب و چهارم و پنج آه اول
منزل مرلوان وارد و سفر اندوز دارد از خط منگ کشند و فرستاده باد تا
در آن جا به هندوستان با خف و پدایای کران بهمانه از آنجا یک باب قرآن و
چوب صندل بود که با اصطلاح هند بیکار کوبیده است و آن مایه در شیاک
کفاری آن کمال نقصم کاری هم بهارت بکار برده بودند در سوکت سبزی
وارد پنواز سانه سانسش بی بهره و در کردید و منزل بمنزل اعلام کنند

و چون به پای تلعب از راه پیدمان روانه گردانیدند سده در راه
در بغداد ملک نمایند که پادشاه و ابی بغداد از راه خود به بغداد و بقیه
فدایه کنی خود را با اسبان تازی نژاد و شکیتهای لایق بدرگاه
نمایند و سر ستاده مشعبد اطاعت ستمه در سیردن فلو به خود نمایند
و سر که از دولت عثمانی تفریق شده به استنبال گردند و همچنان
رسول از اقبول و فوجی از عساکر فروزنی اثر را برای ضبط سامره
که کفایت اشرف و کر بلائی معلی و سکه در ناحیه و توابع کناره رود دجله
و قیامی و توابع بغداد و قیام قانستی و فوجی جنگی را
بر درای جانب بصره و یا سکر بکای جوینده و بکای ممشق
قول و اعزاب انست به ستمها و بصره فرمودند که با غریبان
سازا حوزه تبار ستمه و از ستمه الحوب و با غریبان و از راه

اسباب جریه و طبعه انالی و سکنه رعایات و ایلات آنها را مسکفل باسم
 و اسنای این دولت بفرین ملک مسطوره را از ولایت این نیازمند
 درگاه آنه مؤخذ و قلم امرونی را با کلیه از بهنام رفوحه دانسته یکجور
 در ولایت و برکنات مذکور و رعایا سکنه آنها نمایند و اصل
 قلعه ایک و شهر لوبری سنده اوید و سایر ولایات و حسیب ترفی و
 رودانک و دربابی سنده سنده سنده سنده سنده سنده سنده
 خواهد بود و کان ذالک فی رابع شهر محرم سنه یک هزار و یکصد و پنجاه
 و دو بمجری در سال سب و یکم از ظهور س و افقه سنده و در همان محله
 یکی امر او اعیان آن دولت کور کاینه را بجد مکاری و رضا جوئی و
 خدمت بادشاه و الایاه ز غیب ولای تاسواری نصایح مستقانه که کار
 دولت و الملک آید و رسم دولت و سلطنت را بناید و یزید کون
 بخت بادشاه و اعیان آن دولت ساخته سفردا شده که به
 سده و ستان تازگی کلای محمدی فرزند محمد شاه

کلی استار اطاقت نموده سکیر و خطبه را که تا آن زمان در ماکه نداشتیم
نامی ستایش بی جایی بود باز با اسم سبائی که ساه باد ساه و الا جاء
را به سازند و احکام مطاع بر دست و اقیق و الحفرت خطاب بصوبه
الخراف و اجه نامی اکناف از موقف اعلی غرضد و ریافته ارسال که دیگر
ساه باد ساه را بر او رنگ در رای مکن دانه جمعی از بنو ران و در باب
بند و سنان را بکذا مت رکاب بمایون مقرر ساخته و در سینه
مقیم ماه صفربا فتح و طهرا از دار الخلافه را به مراجعت افراخته باغ ساه
دارا منور کوکبه قوایم سر بر عز و جاه فرمودند بسمه جنت ریخاه و نیت و
روزنوقف بر باب جهان گشاده ساه همان آباد اتفاق افتاد الحی از فرار
منابده سده خط البته زرخیز و کسور بیت منافع انگیز هر غنچه اسرار خورده
پاره در استین است و هر کل زینش منبت صد کل بکین ایام حقیقت
و اثناسیه نین نه دو لایمی نیست که در اینجا از عمر و زندگانی نشت
ماصل بعد از وصول کوکبه بمایون سیر بند راه را منحرف ساخته

میگرد در چنین موسم رستگان که باران و برف طوفان بر سرش زول را از سر
 نداده و لا یقطع نیاز و بود برشتهای عالی در قیافه توانایی میگرد از اطراف
 ملک محروسه غلات اردویی میگرد چمنی را که زیاده از حدت انجام و گوشت
 همان سکوه در رکاب لغت بزوه میسوزند کفایت میسوزد در بر چرخه در صحرای
 فاین بهنجو که سابقا ذکر استاعت سپهر لغت را عالی اما بی ایران کرده
 بستان شیرین صمیم انقلاب خردار این کالای کران به سده بودند اما این
 وقایع از برای مزید تاکید به حکم مومک و فرمان سدید خطابه به یکی اصل
 بران از حد در بندای مهنای کابل و پیش و ریا میفزون صادر کردید که
 بلکه سبکیان عظام و حکام کرام و سادات عالی مقام و مصلحتی گوی و
 حشام و اما بی ستم و دشمن و اقیان مسالک حی و یقین و کلات تران
 خدیبان و روسا و سرکردگان و قاطعه قاطین و جمهر سکنه و مشهور

حصول یابد بنوالمراد و چون غرض اصلی سرسره ابلت است البته در
یافتی سواد مضایقه و میانه خواند بود و ملک و مملکت فی بین مدایج خواند
و در عالم انجاند سبب باطن را امری برداشتم بنیای مقرون بقبول نکرد
بندای مکتون خاطر بال را انکار شده توبه ساختیم و در دوستی و برادری
توقع داشتیم که امور حسن متفقین اصلاح حال سبب انحراف سر فتنه اسلام
بودند برجه اثم و کمال فیض یابد آن خود در یرده استماع مانده چون در
دور و نزدیک حرفی گفته ایم لطیف حرف خود عازم روم و مستوره اتمرز دایم
بسیاریم امیدوار هستیم که انت الله تعالی بعد از و در دایم سر زمین عالم
همانند اربی از طرف قرین اشرف اندولت علیه عمر محمود در بزم نکرد
چون در خلال آن احوال احمد خان اویسی سر خود را یاد و نفوذ صبا
خود بر سببش با اتفاق چند نفر از کدخدایان بدرگاه معلی کشیدند
در استان نیز فریب یا کام بود از فتنه یان را از چند و ما صد

بجای ولایات پارس دولت روز افزون مستقل شده با سبب که سید
 زوایان باطن فرورخته روی عقیدت بتجلیه تهمیان او رد اما از علته
 رفت و بر اس و بهجوم تشویش و وسواس خیالات است
 طراره داده از جبهه ساری کرایه سیرهای سر باز زنده چون
 سند از ولایات کرم سیر میکرد و غریبت پیش این دفاطر خطیر شده و مان
 و تبه فاذبوسست که محمد تقی خان پیکر سبکی فارس بافتن فارس و
 مان و گونه فکوره و بنا در حکام تا بین که هیئت سفر مسقط بودند از
 و جنگی و توپخانه و زواید فتون یا عراب و سینه های دیوانی
 روی دریا وارد شده و تبه سوزایان بخت جهان گشت در
 تمام ماه رمضان در کمال حرکت و توپخانه جلو از راه نیکیش و دیر
 سند در نیکیش وکیل و وزیر برای ضبط مدخل و مایه
 صرمان و گرفتن ملازم ملا جظه سان فتون او تیس و بافت
 است و رستر بودند و به جامو کب نمایون کوه در کو

در کمال حال

کوه شبن در سلك ملاذمت العفاد داده روانه برات و سکن
فرمودند که از اینجا مستحقان را بنام صمد و ربه ما بکنام و استعدادهای
باشند تا راهات حضرت آیات وارد برات سودستش و در کمال مصرت
سر ادقات خلافت کنند با نظام امور آن نواحی بر دامنند و جوهر خانه
و خزاین و زاید اسباب سرکار فامده و اجمال اردوی مایون را با فنی
و نفیجانی بر زک روانه برات ساخته صوبه دارین و و کابل کاش در
ما صرافان بر فرار و اورا با جمعی از حوزین نادر و عا کر طوقستار ما مورد
استحق بهام اند بار ساخته عازم شدند **در بیان حاکم موب**
مایون جانب سنده و گرفتاری خدا با رعایای و در قایم آن سمت
خدا با رعایان عیسی زمیندار شدند در ایام نوقف موبک مایون در ادراک
و همچنین در نادر آباد که طغنه بهیا کیزی و دید بکیتی ستانی آنحضرت
اطراف آفاق استوار داشت همیشه عزت بدار مملکت
رز و دولتی می نزد در بنوا که هندوستان شجر

شمول عاطفت و احسان سنده چون در نامه یاد سانه والا جابه
 روم در باب سیر مذہب حضرت امام جعفر صادق علیه السلام ادغال
 صریح نموده در خصوص اختصاص رکعتی از ارکان اربعه مسجد الحرام
 مستمسک این عذر کشند که هر رکعتی یکی از اربعه مذہب اربوز سوال
 از منہ مخصوص است و بقدر آن مودتی است و ما بکد و ابر حاج ایران از آن
 تمام نیز مشتمل فتنه است و خواہش کرده بودند کہ عذر در ماده اول منافی
 بمقتول کشنده مقرر گردد کہ از راه محقق است ابر حاج ایران پیر سال
 حاج مدیکه معصود رسالت بشیر طیکه می تلقین بعد از آنکه از آنجا
 حاج حاج را بر سال حاضر و ماده سازند ایلچی و افتد پان عظام را
 مورد اعزاز و اکرام ساخته بوساطت بندگان در گاه این امور را بایشان
 مکتوب بوجوه شریعہ اقامه دلائل و بر این کرد از نقد و حسن و
 مواخر اسباب اقصا و برای پذیر سوائف زمان با بچان روم
 مستدیان محنت و چون مقدمه کسری مذہب و معتز رکعت

که از دولت عثمانی مجاز بر سر عید و محاذ بر ملک محول و موقوف
 شده بود بر کن اعظم میان مصالحه بود بپند ابرای نه اگره آنها علم دانای
 بلکه یکی یکی را بجای بخت بخت و رفیق مصطفی یا سنا و افند بخت در
 عهده ماه صفر حضرت بخت ارزانی و روانه در بار دولت و ابرای
 فرمودند که **و اعلمت توبه بکوب منصور بکاتب هندوستان**
و دست سیرت بخت و کابل قبل ازین بهیچی که بکار سیرت
 علم دانایان سائلور روانه هندوستان و حضرت والا فاه هندوستان
 فرموده بودند که چون بخت افغانه قندهار مطمح نظر است بناظم صوبه
 کابل و آن تواجی سیرت کرد که در راه اسرار فایند باد شاه نیز در
 جواب نوشته بودند که درین حصون به صوبه داران تا کید و خزانه فوج
 ارسال کردید که در **سرایه معین** قندهار نمایند و بعد از مرگ
 علم دانایان برای بخت بدیدار و توری محمد علی خان فوج **قاسمی** و
 ولدا صلواتی را که از عهده امرای ایران بود سفارت مامور

دیده بوسی که سرخ ساخت داشت مستعد حک و بهیای قاتل
 و در روز دویوه بوسی نمکش کرده که شاید در میان کسل و غلغله پاهو
 میدان که اردو سربانی نکفت دیده بوسی را نورخان ساخته کشته
 و ذقار دویوه و اعزوق را تا بار دوی در آن منزل گذاشته روز
 بجای بپسار را پس بخت ورم سرخنی غم را معر اردو رزم جو فزونی
 معلوم شد که ایالی مذکور پای جلالت پس بسته سر فکشی پشاوره
 چون غلغله مذکور استملک خاک ریز و حصار حکم و نهایت استوار بود و آب
 انبویه اثرات آنرا احاطه داشت و پور کشن کردن غلغله و راز و به خرم
 بی موز نهاده و کسور کبر بکار غلغله نه پرداخته روز دیگر لوائی چهار
 رایجی مت جیوه که حکاکه ولایت خوارزم و وسط معموره ملک بود
 دادند که شاید این معنی باشد چنان حرکت ایلمار سس کرد
 مسود یک منزل حرکت کرد ایلمار سس نیز هزاران
 ...

مسافت داشت برای ملاحظه سرواخره توقف و روز سیوم عطف غلظت
وارد اردوبی بجا یون گشتند چون رضا قلی مرزا را شوق دیدن نصرالدین مرزا
برادر کاگار خود که از هندوستان آمده در برات توقف داشت غالب
ملاقات او را طالب هندو مرخص گشته با علی قلی خان روانه مشهد مقدس
و در برات چنان گشت با نظر رجب رقیه افواج مصوره بنه و انبوه فرا
که در عقب بود یحیی نور دیکر در امکان و توقف و هزار فرس گشتی که فیان این
بحکم دالای برای سفر خوارزم ترتیب داده بود بتو بجان نکلون و غلبه وزیر خیر
از صد و افرون که خوراک دوست و دشمن بود بشن کشته از آب اموی
روانه صد و خوارزم که کوکبه دالای روز پختن سب و هشتم ماه
یاد بدید حسروی از امویه کوچ در کوچ عازم معقده گردیده و در سیزدهم
ماه سنجان و موضع مشهور بدیده بوسی که ابدا ای سموره خوارزم اسیر شد
و وقت گشته چون ابیاسر و ابی خوارزم پیش از وقت تمامی او را
و تر کمانه دست خوارزم و در آن راه که در آن

الفرات یافت چون بناد فاطمه قدس آن بود که بعد از ششم رستم
بند وستان یا بنجام کارز کستان و خود از زم تهم منبع فتنه و استوب
خراسان بود بد پر از زند بند از ساه جهان آباد بخار مای با بر و بی
ساز مای صاحب وقوف روانه بلخ فرمودند و مقرر شد که کشتنهای فلک
مستطرد در ساحل رود استوبه مرتب و مینا سازند تا ریایات جهانگشت
وارد آنجند و در شود ابوالفضل خان بادی ساه بخار از سنبلین این
در بحر بحر غوطه در کشته بقویب استخبار حالات موکب های یون طالب
نوبهار نام مستخدم خود را بر رسم سفارت به عربیه اعلام امیر نیا ز نشان
بدر بار غوطه روانه ساخت و فرستاده او در ششم جمادی آلاء
دارد سیکاه سپهر نمون و فرمان های یون در جواب او میخاند پست
و اصدی را نیز از طلا زمان در بار را بر باد و رفیق ساخته نزد بادی ساه
فرستادند و اعلام فرمودند که چون آن سلطنت قاپ از خان
دور از حاکمیت قاپ از آنجند در ملک مستطرد

169

169

به بار و جانیهای پنجاب و آنرا احسب معین سببه از دامن کوه
که سبب بسیار مکنه پیدا قیبت داشت مویه مقصد و در بست و ششم
صفه کنار رودخانه چمناب مشهور بوزیر آباد مغرب خیاام سینه یاد
گشت بعد از آنکه نصف از آب گذشت چون موسم برسات و طغیان آب بود
حاصله بر لطافت آن بحر شرف را بر تافته سببت بکلمه و استنها از
اطراف جمع و افواج قاهره بر گشتی میر و آغاز عبور کرده چهل روز بود
میزد ز انطرف رود با نظر گذشتن مسعود حمود مسعود لکنه و قافله از
در هفتم ماه ربیع الثانی بتا هذایی لطف بزدانی خود بفرست گشتن
از آب گذشتند و با وصف اینکه همه با عبور موکب انجم شکوه از دامن
کوه واقعه سبب باز گشتی هوا بجه استنداد است که از مدت آن
مستقیمش از طیران باز میماند و جوشش آهنگی دلیران تنور غنچه
سپید و ذکریان صوبه دار و لاسور و ملان تاسر رود
در رکاب فروری انتساب بلوازم خدمت بر دامن

۵۷
قلم و قدرت نمودند و سترج و بقیه که محمد ساه و الایجاه بمسوده را
حرون بدولت و الایسپرده در خزانه غامض است اینست که قبل از
که بندگان اعلیحضرت کبیران منزلت بپیرام صولت مرتب سلطنت نمایند
جهان سلطان السلاطین دوران بادشاه یادستان ظل الله است
خانات سکندر بن یارگاه سلطان اکرم و القادان الاظم خط
در ساه طه الله اسلام بنه ملک ابلیحان بجهت بعضی امور روانه
این بنایر مند درگاه ابی فرموده بودند این بنایر مند سواد بنی
مطلب گشته بود از آنکه محمد خان ترکمان از قندهار برای یاد او
دارد که دیدار کند از آن این دولت در صد و نوبت ابلیحی
بمطلوب جواب نامه کوشیده اند و در مقام تقاضی برآمدند محک داد
مشار و مخالفت گردیدند تا اینکه در و دوکوب پایون از اعلیحضرت
و دهنده و کسان اتفاق افتاد و در قضیه کمال معنیضای مضی
و کما سلطان از واقعه و نه طارطه و سترج و قلم

سلطنت سر مله ساحت جده هر و گستر مرصع زنب میان او فرموده
برود و کوشش او را بگو آید کران یا خیا بجه معاد سلاطین هند است
زینت داده و نایب و کلین بادشاهی هند و سنن که از کنگر بخش
تقوی بن کردند و محمد شاه بادشاه و الا قاهره بعد از آنکه با کسر سرور
سر را داراست استند عا کرد که چون با سلطان نادری دوباره حاکم
نایب و تخت در میان سلاطین جهان فروز تخت سده ام از یکپارگی
از پیر نسبت بهروز نه منصوریت از حضرت نمادیده ام و کمال شود
در باره من از آنحضرت بنظر ریوسنه است مسکول امنیت که
مالک القوف اب الکت و دریای سیسند از تنب کشمیر تا جاکه از اب
در پای نه نور بدریای محیط اقبال می یابد و بعد از ولایات تنه
وینادر ملکیات تا به یوسم کشمیر صند و مالک محروست باقی
یابد چون اکثر و مالک است تها ای او غری الکت از قبیل غزنین و
بیشتر داخل مالک خراسان شمرده می شود از حضرت نه

والسلام علیه فرا ریاست بر یک از خلفای اربعه در مدت خلافت خود هم سالک
 طریق افاق و سوار از غویب خلافت و اتفاق بوده رسم اخوت و ابلان و در
 سوزة دین بسین از انقوت سرت کین ستر کین مصنون و محفوظ میدادند و
 خلافت خلفاء از یوم می الله عنهم یاز اهل اسلام در اصول عقاید منقذ بود
 اگر چه در امور و تقییف عوام و مشهور با عقاید اختلاف علمای اسلام در
 عزومات از قبیل ادای صوام و صلوات و حج و زکوات و غیره اختلاف را
 سلک در اصول مذیب و محبت اخلاص بحضرت رسالت نیای و اهل ادو
 و نقص و مقصور و عقل و فتوراء، یافته نازمان ساه اسمعیل بسین در
 ستم نوایه البان بنزیره نمونی حکم اقدس و ارت و امر مقدس تر
 اما رسید و سب و رخص نمودند بیدیل محبت و لایبای آن چهار رکن
 این صفت مستحب گردیدند و در ازای این معنی مایه سر بر
 سمیت مانو القدر کس زمین داده

اشتر بختی ثانی اسکندر ذوی القدرین بادشاه اسلام برادر ارجمند
اعلی سلطان ملک روم اعلام و آن مطالب را بر وفق مامول پذیرا
ارجمند سازیم که مقدمات مذکوره بنایید ای فریب الوصول و حصول
و در شرف انجام و وصول است در بنوقت ساحت در بنده مملو با چوبه
بقرین مذکور و مقرر کجه آسمان پو ند بود بجه بد مزید انکبه از برای احسان
استیلا و الحار و الطمان خاطر حقانت مدار از علامه العلامی محمد الزما
علامه علی اکبر اکبر پاشای و بنای علی اکبر که در رکاب حضرت استیلا مذکور
از نوار خدمت فیض مظاہر بودند در مجلس شرف استیلا فرمودیم همان
سابق را موعود داشته و بیمه حیت حجاب و سب و اہل اہل اسکانه ضمیر
از قدس مرقم داده شایک و تزویر مذکور مذکور به بختی بخت و
کمال نفس و بد و اختلاف فیما بین ناسی از فتنه انگیزی است
صدور اہل الی بد و کثرت و کمال اہل اسلام در بنده

واقعه است محصور و بطریق نورانی و الکنند شورشی اسرار
 حکم بنابر گرفتار بجهت شورش حاکم از راه مالی ایجاد کرده
 میگویند اما مخالفان وقت اسمعیل دارو و نه در دستهای پور بوده
 برای جزئیات قلعیکان با جمعی غریت ملو نموده از اتفاقات در
 انسانی راه و عرض کرد در سده جمعیت دارو و نه بنظر ایستاده
 بنظر اینکه در موب است براده است که بر وقت او رسیده بر فرق
 دولتش عباد را با رفتن سراسر از یک قلمو گیری کرده با نیت
 خود برشته بخوارم رفت و جمعی نیز از او بکجه که بان لواجی است
 رطاول گشته بود بدین منتهی یافته که جماعت خود ملحق شوند و در
 و کناره عرصه شیر آید استند پس ایات جهان کش بجای نه
 اعتد یافته حکم مایون رود ملک را حیرت منین بسته جنود
 هفتموز فوجیوم آغاز عبور و مرور کردند چون کوبان
 میکنی افغانه یوسف نری اختتام داشت از

و هنوز عدت غیر محصور و در چو د سابقا همیشه مصدر را لوام من
و د بادستان سابق سلف از تنبیه ایسان معترف بقصور بودند
بنام ارانی بنادب آن جم دیوانست و حشی حاصل که در حوضه کما
محروسی کنی دانستند ملحق یافته انواع قاپو را کرده میبایست
در اینخیال اسمان نشان نمیدهند اکثر آبغایفه یا سلب
یادداشتن عمل کردن و عمر آن سرستان هم اغوشش پیغده
سسته بقیه روسای و سرخیلان یا براه الفیاد که استند و نو
از الفایفه ملاذمت رکاب نفرات مشاب امتیاز یافته مرکب
از راه پیشاور و جنبر و جلایل آباد در غزه ماه مبارک رمضان
قابل و در اینجا قایم سرگردان و سرخیلان را فاخته انونایت
سای استنان مورد عنایت بکران استند و بهیچ جهت از ف
نهی اکید بدولت علیه نادر به احتیاط دانست چهل هزار

نور و در بهران رضا علی مرزا بقوم ملاسمی از رکاب افتد
 در حلق و مانور بنوقف بهران کشته میاید بهران با خراجیات
 متبذره معسر کردید پس موکب بمایون در اوسط ربع اول
 وارد شروین و بعد از بازده روز از راه فرام و یانم و
 وارد قندهار و از آنجا از راه است به انجی مستوفی مقصد شسته
 و من راه نامی در و سابی سر اردکان لکویه که در توانم نی
 ایزد و اماکن صعب المساکد اعستان ما و امید است
 بایسوس سر فزاشته در ممد اطاعت و فرمان بری در اند
 سیر انجام ملازم و بوره مال رسد خود پدا خشد و خود در
 جاد انسانی غازی متوق که سبهای دشمنان بود متوکوب بمایو
 و از قناری بای ساخته امکان که بوضع افتد سس رسید مقصد
 طاشکانت و ایامی بود که گفت آن واقعه

گشت داده از اینجا که شصت دست چپ حفظ الهمی در همه حال حافظ
و کهنان وجودی بملک بیست و شش کلمه و گفتار و کشته زرباز و بیست
بغد یک انگشت خراشیده بر شصت دست چپ از اینجا بگردن اسب
انده اسب غلطیده در صافلی مرزادران سواری همراه بود خواه برایان
و علامان فوزی و مہت که نیکن رکاب را اختیار و اثبات اسرار
و بیاب بر کمر کوه چکل و مہت سوار و باد کرم حیثی کشته تا بنزد
سنتی نذرمان رکاب و غایتش حوز را چکل زده بدر رفت و
چون از راه در دامن کوه چکل بسیار بنوه بود از بیرون بر سب
در اینجا که مہی و کاز سر مایی این کار خانه بکانه تا حال مکرر از بکونه
بهمام حوادث از شصت نیز اند از قضا که دیاف سیر در
لطاف از دیدی از الحقت رو کشته و صبر بمقام بلا بوداری
فانوس حمایت بجای بخاری بر اسب شصت جهان افرو

و جمعی از فریقین فی الجمله فریق فی السیر معین هلاک در آمدند چون موکب
عقرب و مضطرب بود و نزول باران و سخت سرما مانع شد که تشبیه تطایف
بر وجه بیعی بعمل آید لهذا از انقضای حرکت و در موکب بایون روانه در بند
گردید چون آمدن او کسی را در بین نوبه کیمی نوبه موکب بایون پیش
آورد از فوق با جمعی از غازیان سموره نیز حرکت بکویانیدن و نواری
و عاظم لکزیه فرا قیطاق ساخته روانه فرموده بودند امر بایون هماد
که غازیان سموره نیز حرکت کرده در بند موکب بایون ملحق گردند و در
راه در حوالی جراح من اعمال دانستان بومن رسید در چینی که غازیان
از فرا قیطاق که پسته و چکنی و ابنوه بود حرکت بودند فوجی از اشرار
لکزیه فرا قیطاق به حرکت او کسی از میان کرپوه و چکنی کوهر و ستر و ستر
نفتک کرده غازیان در تنگی بایون خود را جمع بینوا شدند و در
بعضی اسباب و دواب همچنان بفرق لکزیه در آمده همه

نامه بادشاه و الا شاه روم را که مستور برآمد از قبول مراد و تقصیر
 رجب جعفری و تقوی رضی الله عنهما را که در رسانیدن جواب بحضرت بادشاه مراد
 رجب مستور که قبل ازین بادشاهی ایران سلاطین از کاینه احتضار
 حتی از مالک روم و هند و ترکستان و نقل جوین و ملکات آن طایفه بود
 بلکه با تقصیری بقدر سلطنت ایران سبب صغیر استقلال یافتند و در
 مسئله ملج با توابع تصرف اوزبک و کابل با توابع در تصرف سلاطین
 راق حرب و دیار بکر و بعضی از ولایات آذربایجان تصرف دولت
 شاهین در آن خوار و خلیل و سیریان و سهند و سواد و سواد و سواد
 مغفور و سیر و سواد و سواد و سواد و سواد و سواد و سواد
 از معلوم میباشد در همان که با سید اثنی عشرت و سواد و سواد
 قومی منوی و معهود و منکر است که انت الله تعالی مالک موروث

و بی ترتیب داده همیه و اسباب بهمان رشتن بردارند از موی
افعال که در آن اوان توقف موی و از روی داد و یکسان است و
نکات نیست که در یکسان از در آن و یکسان است و از آنست که بود و چون
چند نفر از جماعتی تا بمی که در مکان اوقات فرار کرده بودند منطقه میرفتند
و سیکرستان آنجا به نیت و فرمان برای جاده مذکور را در مد و او
و شانلان گرفته که صورت را قدس آوردند معلوم شد که یک قدم علام دلا
تا بمی و با خواهی اقا بهر زایی و دلا و در مصدر این حرکت شده بود اقا مرزا
را درین راهی چنین حیات بهر حال در آورد چون بانیک مردم افرو
حالت کبشی شده او را از بر دوشم کور کردند و نیز در آن اوقات آدم
از نزد محمد ساه باد ساه و الا فاه بند و سنان کف و بدایا جهت نسبت
فتح نوزان و خوار زرم وارد و معنیات خاقانی سر بلند شده و
حاصل نمود و کمترین لطیف آفتابی و سبب آفتابی تا و آن

بعد از این سون تو دولت عالی در این است و برای این است
 مخ نک و هر یکی که با مصطلح این عصر و بجز این توان باشد جوهر نفیس در صلا
 از خانه خاص جدا با صد و یک زنجیر قبل کوه اندام برای باد شهاب حرب
 بند مصحوب مرزا حسن بنشایوی بسیره زاده سعادت خان روانی
 از باب طرب بندی که در سلاک مطربان سرکار انستقامد است و جو
 حبیبی را قانون سازندگی و نمون نوازندگی بطریق بدایتی و در نزد
 و راهشگری ماهر ساخته بودند لهذا این را در حفص ساخته فرست
 چون منظور تفاوت کس آن بود که فلاسفی در حدود بغداد و جرجان
 زمان بجا بود بغیر تفاوتی است که خلاف شهر روز حمل و نقل نمیداد سو
 بس اعلام جهان کت از راه شهر زور و قلعه جولان در اهواز آمد و
 خانه ماسا، ماکما، و شهر زور قرار و سلم یک بنی عجمی است

لغرف و اطاعت درآمد و از آنجا موقوفه کوه کشته در
چهاردهم جمادی الاخره بی هزاره کوه مفرق بنام و سرادق
دولت گردید مالی اینجا باستان نام علمه مفور شده راه
اطاعت سببه در نماز کوه چون نوبخانه چند روز ملک
و یک از یکسکه که نوبخانه بموکب ایما یون بیوست قلم را از
هر چار طشرف است به کله نوب و منبار کرده یک
روز از بنام نامت آن آتش بلا را بر حال قلعه کن
نازل شد نوازل سماوی با ختمه عصر از روز که روز
دو سینه است و یکم ماه مذکور بود قلعه کن از نوبت آن
آتش شربار جا بسوز بجان آتیه از تاب صدمات نوبها
یکم و منباره های بنیاد افکن بیتاب نه توان و مستند

سخن گفت فرماندهان اطراف اسیران تازی تزار را پیشتر
 کاروان پیشگامهای خویش را بنام و سینه کجف نشانه تقرب میبویند
 و باستان خوانین سجده کاهش توسل میبندند و در ایام توقف
 موکب و الا در سینه و کشنده باد ساه و الا جاه محمد ساه با کجف و بنایا
 مرغوب و اردوگاه جهان پناه کشیده چون ستاراده رصافلی مرزا نیز در
 طفال آنحال اسیران ممتاز و ابلی بلخ نو با و ده جزیره از بلخ پیشتر
 اتفاق خدمت هدیه کردن قرار نموده بود چندانیکه گوه توان باد و
 ستر جزیره بلخ بجهت باد ساه و الا جاه ارسال و فرستاده آمد و
 در مغز ساه ز تحف العزاف دادند در بیان القراف موکب بایون
 بایب ایران و مریم است بخارا و کسان و ستر آن مملکت
 سترستان بایون عنایت ملک العزاف بعد انجام کار نزد و
 در نظام قیام سینه میان است پیشتر مالک نوزان سینه
 آیین بنفاد بویست که از جمع مالک محسوس

و ملقبوس ایچ میسر سود بحیث عازبان حضرتان و در آن
سفر از کستان در هرات حاضر نمایند چون بنا براده رضاقلی مرزا
یابست سلطنت ایران فایز بود در آن اوان بموجب امر است
بر طهران که وسط معموره است توقف داشت که هم ایام قضا
به نهایت رساند و هم تمام ملکی را نیز برای انجام کرد اند مقورست
به ستانزاده بایستوینهای خود در هرات بموکب و الا بموکب ستانزاده
عامکار را برای ملاقات از ارض افدس همراه بار رود و سیزده
مجرم ستمت و حسن و مایه الف و مطابق پنج میل اعلام به
استانست و کامرانی و شکوه سیستانی از لارکانه آسمان سمانت
از راه سنوی و داور سال و قوس پنج من اعمال بلو ستمان
و در حبس پنجم ماه صفوحی خوبی را که در یک سر ستمانی
بخیام غروستان ساختند و ایام سفر ستمت از راه
که از آن حرکت از آنند تا دست نامرود

ستانته در سفر عمر کویت نیز طریق ملازمت نمود در حین که مویک و الا
 از لارکانه عمر کویت عازم سیستان و بامیان بایون با حصار ذکر پافان و
 صادر و بموجب حکم آن ترف ترف اند و از سیستان مستول و مطالب
 و مسولات ابن در حضرت قسبر و یی بوز الحاج موصول گشته و در بنا
 خدمت و انقیاد حضرت محمد ساه یا د ساه و الا باه یا سیتان تاکیدات نمود
 و سفارسات بلیقه و حیات التوفان که اسند عای غلامی نموده بود محاسن
 ساه نواز خان گردید و در حضرت انصاف یافتند و در آن مکان عریضه از جانب
 محمد تقی خان بیلکه بیلکی فارس رسید که آن سبب سبب ضرورت
 نیز بر فتنه وارد گنج و فکدان در آنجا ملک دینار حاکم آن محال در مقام سر
 کسی برانده متاثر آنه فوجی بر سر قلعه او نشین نموده بر و مسلط و او را
 بکلیه اطاعت در آورده بنابر احتیاط الفضا ی موسم دریا غارت
 از دریا به بندر عباسی بر گردانیده خود در گنج و ملک توقف دارد و
 سنده چون کار سنده بر وجه اکل و اتم قیض یا بد فتنه

سجده در دربار پسر مهمل شود و چند روز به حکم اهل بیت
تمام آن عرصه بهر تره بین بردا حتمه هر چند که کامیابان نبوده کام
آیندانی که کلید باغ کام را بی عرصه جهان در دست باغبان اف
شان است بهیچگاه از لذت اندوختن میوه مایه کارنگ نهند
سجده و سر سبانی سر ایستد بایستد بی غرض نیستند اما
نیستند از سایر خطوط مرعوب طبع این عزیزان که مکار میباشند از حتمه
که خزینه است بآن رعب تمام دارند چنانکه در ایام توقف
قداد مکرر از کار برهات که فایز آنرا رتبه مزینت بغیر سایر بلاد
نیز بزه به بغداد می آید در اوای که ریایات عالیات در مالک است
بی بود از بلخ و هرات مترددین قافله در راه بمطامی کوه بیکر گرا
نمایان بقدر آن بوم برشته یاشنی بخش ذریقه دور و نزدیک
میکردید دیگران سب که بویخته خواست مرضی را بفرست
از آن از سوزن و آتش و مکار و مکر و...

متصرف و بخت و دویم حمایه را آن خری و اردار من اقدس فسیف است
 که بدید در میان سواج پنج و ظهور در و شش معاذ الله بخت در این ملک
 با آسای سلطنت و مال کار و از سواج امور بکده بومن اقدس رسید
 آنکه در اوسط ماه سواال ششمی تحول الحال از اوقات او به بیایان
 در بیدار و بختی و ارداند خود و از این جهت لازم بستم که در آستانه
 سفیر حضرت شاه مردان که نزدیک بستم است او عای امامت و الهی
 سحره و کوامت کرده جمع کثیری از ترک و تاجک بستم با عصمت الهی و بختی و سعید
 سیمورغانی و اکثری از سر حیلان او نزدیک با و گردیدند و در این روزی
 دوازده هزار نفر بر سر خود جمع و از اطراف تمام او نزدیک حتی نیاز خان و
 عقل خانی از روی نیاز بزیارت در و پس نگر رفته و خاک میسرتن را پای و
 کان رفت و بعد از آنکه رفته رفته کار و پس نگر را با گرفت و الی خلیف
 او رسید

شاهنامه

بشباب مستغول خدمت گذاری و از روی اخلاص و لطف طربانی سر
یا سیماری بود و از روی بیار غلافت مدارقانی بر امانت نمود
و ضعیف نابی و ملاحت پارس نیاز مندی شکسته نابی اینست
نظایر باغ من مفرد و در ایگری را بر طبق رسول اینست بالو
بد ایلبا غلن که سایه گزینان تخت نوابی حضرت مدار کوک عالمی
نابزاده نامدار بود غایت و انالین و ابی مذ بود بر بار توفیق ایشان
بایست که مذکور برادر خود را با جمعی از رومای روانه درگاه حضرت
نوده و سفر فرمودند که سنانزاده و ابی خوارزم مخم ساخته روانه
نایب سلسله برای ملازمت رکاب پهلوان از جوانان کار آمداران
فخر روانه دربار سعلی و بقیه از سر اینست تخلص شده تخته فانواری نیک
اگر در انولایت مدغم الووین گذرانند مانده اند ناما که

و طایفه ارال که در سمت تهامی خود رزم میسران بی شستند از صدمات
 جنگش طغوش قلم را پشمار کرده بود به درین اوقات نوز علی خان آمد
 ابوالخیر خان قزاق با طایفه اتقاق کرده قلم جو به را محصور و بعد از چند
 بر قلم مسلط و طایفه را با بعضی از روسا که دم از دوشوایی ایندودن
 میزدند مقتول و غنایم را و ابلیز کشت از استماع این خبر عزالدین
 با جمعی از سرکردگان در فواج قاهره خراسان به پیشه سرار خود رزم و استوار
 و سینه چرخ آملک مامور و محمد علی خان فرزند حاجی سیف الدین خان بیات
 در دربار مقلی صاحب اختیار و بیوتات سرکار سنا همراه مستور اسماعیل
 که قانون کیور کشتی بسلامت اتقاق می توانست بود و بیاتان داد
 خراسان فرمودند که به بنیبه و تدرک الطایفه و مستقر در روزه
 ایت میل در رکاب سنا راه دار چند عازم سفر خوارزم شوند و موکب
 در عازی متوقف بکشد و قاضی فولاد خان سمتیال و سرخان

تفصیل عنبه علیه شسته پیره باب عنایات ساسانی و بکلام فاخره و باب
عطای بازین و اسباب طلا میایی گسسته و در ابتدا بی ماه و رب
بغرم تنه گسستن او را که ساکن است در ریه های دستان واقع
و بگوید در کس الفان داشت روانه گردیدند و صحنه راه سنجی اما
بجایست که بای مردی است بهیستم ملی و ادبی توصیف آن نوشته
در تمام آن روز که از ابتدا بی تا انتها دوازده روز است فقط
بینی بمبار و وسط می باشد و رابی که دو نفر پاده بیلو می نوشت
بجوت می سپیدی شود و قطع نظر از آن بجای میست و آمده در راست
ل جبال آن بیکاه از برف غایبی نیست و اکثر اوقات تابستان
درستان امکان دیگران مساوات میزند یا زده روز دیگر دران
تنه گسستن و اثر ارپرداخته و سوانم الفاقیه ای که جمعی
به تنه سوزنه از لکزه ماسور خسته بودند چون خراج از

بسم ربی
ت اسرقت کنند چون تمامی علمی ایران و اعیان و بلیغ فوج را و سایر
ران در رکاب افتد حاضر بودند کلی همت علیا معروف با نام دینار
مستقیم و تراج از میان است حضرت پیر الانام بود علمی شریف
و بخواهم بعد از این در احضار و در استانه مقدمه علمی عتیقه میرزا و بلیغ
نعمت مجاوره اتفاق دادند که خلعین با یکدیگر کشتو کرده مواد متاف
نیم مع سازند و جیل مغایرت و مساجرت را مستقیم نمایند لهذا علمی
در رکاب عرش استیلا به جمع گشته بعد از آن فاول که شرب مذاب ملت
استلک و سبب است بقتله دادند و بقیه مستور بقیعت با حرام مسوده را فر
و بهر یکی افاضل و حصا مخنوم گشته نقلی از آن در خزانه عامه مکتبه سرفرویه
۱. سه سواد از آن افتاد بافت **مستور** و بقیه **مستور** عرض اند

ریختن آب بر سر کوه و بوی خوش بپاشیدن بر سر کوه و
 بجانب جنوب بخت بافتن چون قلمه مذکور میبایست که سهوا در آن قلمه و
 اوز یکبار از حیره و حبهت موز لاد اوز یکبار انجا پیش از وقت برداشتی
 کرده اطراف قلمه را آب بسته با عتقا و جوذ راه بر غار بان طهارت برود
 که از آریای انش روان را از آب و نند تر از غرم میکند شسته و دود
 کرده بود بند بند اواب می لغت کند بدیس فارم قلمه مغرب بجام
 احتیاج گشته اطراف قلمه محصور و مغروسند که بنما حفر کرده از کناره
 قلمه بجهت ایچای سازند ما مورین با بجام این امر دامن برزده در عرض
 روز اطراف قلمه را مانند کام درام فلجیکان خشک یا خسته و حواد
 ردون سکوه ایام بافته روز چهارم کلور نوب و قیناره از چهار
 قلمه فرور کینه و دود از قلمه کین براند چون الطایفه جوذ را بجا آب در
 نام عصر طالب امان و پاکیده قلمه وارد در کاه سپهر
 کنند و حضرت طایفه را در حواله

فصل درین عهد قرار نمائیم بیا دولت تانها بی خیانت و نفاق
نه دین بکار رود و در از عیبتی مستوجب عتاب و مسخره خدای گدانه و
دل و ابد هر دو در گناه خداوند صمد و سرکار و غافل مستحق سزا
باشیم و خون ما بیا و در ریاست فتن بدنه بعد ما سوزان
بی اندیش بد نونه و از سواغ اینکه بار جوته حکم نهیب است
سپاه اردو مشت گشته فوجی از سار و سایر اناس اردو
در هر جانب قلمو ستانند و آسنگ تاراج و غارت کردند این
چنین بیا یون گشته بسی نور را در بختنانه بیا یون و الا کزین
این برین ایله اس بفرق و ارال کس سزاده استاده کرده
بدانچرخان والی فراق با فوجی از فراقیه و اوز بکجه ارال غلبه
در ملک ولایت خوارزم بی بسته وارد شد چون حال را بدید
پوده بود عریضه بنابر اخلاص آینه مستور بر اینکه بر امانت و التماس
بختن بر گاه معلی روانه و عهد از راه

[illegible]

و معتد استند بقوای احسن العفو عند العذرت بیا بر مراعات
اسلام و اهل بیت کلمی این ولایت لیسط من و امان و مورد مرحمه
احسان ساختند بدلول عفی الله عما سلف از گناهان گذشته و
و عا بهی به صلاه و دودمان جنگر غانی محمد طاهر خان نواده مرحمت بیا
محمد خان را بوالیکری خواند از زم بعین و یکی روسا را بغایت فاضل
تایست ای سر فرزند فرمودند بعد از ای این جان بخش طبع
تایبی کتر میان و انا بعتان و ایمان و آن سفالان هر دو فرزند
در عینای رعیت و غیره بالسان و انجان مستعد و معترف بعد تم کتبا
و بعین بر خود لازم ساختیم که کمال خدمتکاری بعالیجاه و ابی ندو بریم
بعد تسلط من بعد سل از بند دولت نادره خدا داد و ابی و نوره بر بند
و اطاعت دیگر بی خدمت بخری اختیار نگنم و بقوای الطیحاته و اطیبات
و ابی الا ترسنگم استمال امر تا نیست ای را بر خود غیر فرزند
محض کفر داریم و بعد بر از اشرار و اهل انحراف

ن و جوانان اعتباری کلام میسره حواریم را سان دیده است
 م رکاب حضرت استیاب ساخته بخراسان مامور و محصلان
 یقین و نایب اسرا که در عهد سلف از خراسان برده بودند کور و
 کرده بهر یک از خویش و اقربان ایشان که حاضر بودند سپردند و بچند
 از طایفه و سپه که قمار قید اسرا و زبکیده شده بودند ایستادند و بچند
 را در راه در خمر نشاند و آنه مقصد ساختند و عد اسرا را بخراسان
 و جمیع دوازده هزار نفر میجا و میسد که از آنجا چهار هزار نفر در قلعه
 بودند یاد و کرد و اب بخت البان سرانجام و زخمی بکول زد و
 بستان زمین و اب را روانه خراسان ساختند و در قلعه که چهار فرسخ
 و در در موضع موسوم بخت خال که بمحاری بخت بلند و بر کار بی بند
 و چیده آنحضرت اصداف شده بودند گنجی داده قلعه را نور را بکوت
 و موسوم چند روز با نظام امور حواریم و انجام مهمان آنوقت

بمذاهبی روسای خوارزم خود مسجده قدیم حد فات انولات و مقبر
لوی ایلی و اطاعت کشته حد فو سیمال بنز و ابلی به با مسجده و دی در اندک
کذا کشته در مقدم ماه مبارک صیام از حیوت صرف زمان حضرت فرجام
کرده در چهارم سوال وارد یار جو کشته و بعد از ورود الویه منصور
بکار جو حکیم بی اناسی که متاثر از و مسجده خاص و ساه ابو الغنیفان بود
از جانب ساه والا جاه مذکور یا سولیمه و مشک و اور و شرف اند و در مقبر
عینه علیه شایسته و نهایت قدیوانه بسیاری کشته بهشت الفرافات و
و از ار ابات جهانگشا بجانب حرد و هفت سوزده در و تار محمد خان و
ایم با حکم اند خوی و اکابر و ایجان آن ملک حرد الی ساه افند
جسین سایی نیاز و در باب ضبط و ابط امور ملکی امر علیه و از سادات
از موقف اعلایا کشته و مرخص گردید و مویب والا از راه کلات
که مسکن قدیم آن حضرت است متوجه مشهد مقدس گشته
ساده کمالون عمارات عالیله و سینه رفیع

دوده بقلعه داری را در آتش سپردن علم اقبالون می فرم. قلعه نافه
 شسته و فوات پذیران از دوه جاب قلعه خبر لکستان بفرستند و
 برود خانه موصل بسته و توپخانه ای از درهای دوه باز نماند
 سبب ازیر جهان بفرام یکن جلالت حسب قوا جفوج آغاز عبور
 کرده سیر انجام اسباب قلعه گیری و بردن سینه ها و
 عقب اشغال و زیر بند و بعد از آنکه دریای آتشین شد قلعه و
 کردید سیر انجام اسباب قلعه گیری در سینه ها مستقیم شوند
 هنگام سحر سببک توپ و تفنگ در سوره رومی قیام می و
 آسمان اینک روز قیامت بر ملکیان آشکار گردید و
 مملو توپ و قیاده دود آرز نهاد بر آوردند و چند روز
 پسین بجهت برای جهات ملکیان لشکر جمع آمدند

بنداشت جمعی از علما و افاضه بان رام و روسا را و
سببان تازی نژاد کوه پیکر و سبکتهای لایق بدر بار و
ق و سبکتهای منعقد کنند که جمعی را بدر بار و سبکتهای
و در اینجو که دل خواره اندست این الد و لین صورت انجام دهند
و اینجکه اطفا می شود و سبکتهای سبکتهای نظیر اوز می بود قبول
و سبکتهای فرمودند است را بر این پوشش کسوت امان و سبکتهای
و در سبکتهای عفو اطمینان ساختند یا سبکتهای نیز قاصی و غنی
صلی را با چند نفر از سران عثمانی روانه استنبول نموده و در
ل پیر احمد معارف آن محمدا که از جانب احمد یاسا بدر بار
فته بود و در دو جز آورد که با دستان اسلام بانه روم و را

تایمی مالک سمت غربی الکت را با دریای سند و ناله بیکر منسحق
از دریای سند را که عبارت از نیشتا پور و سکنات و آرا مالک
کابل و غزنین و کوهستانات مسکن افغان و هزاره جات و قتل
بیکر و بیکر و خدا آباد باقی الگای دیر هات و مسکن جوک و دبلو و
و صوبه بدنان را با جمع قشاق و مواضع و قوار و مزاج و برکنات بنادر
از بندگی متابع رودخانه الکت با کل دره ها و اماکن که از آب مذکور
منبعی شده اینهارا افزا گرفته باشد تا صدی که دریای سند و ناله بیکر
بدریای مجیه اتصال نماید و آنچه بر همین از جهات بایراد دایره و
در سمت غربی واقع شده و دریای و مسجها بیک در سمت غربی غزنین
و دریای سند و ناله بیکر واقع شده باشد مخصوص دولت نادره
و همینکه مالک محروسه استقلال قاهره بخوده ایم که من بعد چند روز
جات و برکنات مذکور که ایشان اند دولت خدا داد بندگان
سهر سنا و مباشر و منوبه بوده و عقد سر...

از مشرق اندک دست پیران عالم ز دیده عین اعلی حضرت بادشاه
سکندر جاه چشیده و سکا در زک اهل زکمان و حشریه مردی
مرا حسان بودند بقوت این استنظم و از فیض ملاقات و میاست
یزم ارم نظم نمایان این بهره در گشته با تفاق و اردو را
سنا بجهان آباد و نامی ز این و جواب امالات و گنوز مایه و سلطنت
هندوستان را بر رسم شکس موجب توقیف علمده سفیر ثاب سرکار
خز و ستان ساخته از حضرت پیر رسول این نیازمند درگاه الهی را
لطیف قبول و از بعضی نکول و در عالم اعلیت و اتحاد حقیقت که مرعات
سلسله عید کو رکاب و دود زکانه مطمح نظر قدسی منتظر است
بی بود تاج و تکیه سلطنت هندوستان را کمال کان باین نیازمند
درگاه الهی و تقوی و محول فرمودند که از این عطیه از پیر در راه
و زبرد است به برادر اهل بی از است هبلند
نماز منور درگاه و رفیع است

ترتیب یافته بود و در هر یک از اینها سو حرام در مسجد و در باطن در مکان
 رختخانه حکم شده بود و در آنجا که کارکنان در آنجا می نشستند و در آنجا
 و در آنجا پیکر یکی و خیال و جبهه اباد یقین و برای هر یک از اینها
 یک میز در آنجا می بود و در آنجا سر رشته می نشستند و معین و امور التوا لایق
 مستظم فرموده از راه میز اباد بنوستان وارد زادگان و چند در آنجا
 و تربیت آنجا می بود و در آنجا و آخر سوال وارد ارض می نشستند و در آنجا
 طواف آستانه اندکس کنند چون بعد از فتم بند و گشتان و قتل در صوم
 که در قبه میانی سپهر بر قایل ماه و مهر طعمه میزد و در آنجا می نشستند
 ترکتان مقل طلابی کو هر کس در صوم و یگوار می نشستند و ترتیب یافته بود
 رقبه رهنویسته بود و صوم هر یک در مکان که فرمودند و از وقایع
 ایام توقف بهنگام قبل از ورود و زکوة و الا که سر داده باد شاه و
 بند و گشتان با افاض نامه و محقق بر ایا و چند زکوة و
 توقف داشت و بعد از آن

کند از اینده نوشته تقویض برکات و ممال متعلقه بصوبه نیمه و مصارف
صوبه کابل را که در سمت شرقی و جنوبی دریای انک واقع و موافق
عهد نامه بادشاه و الایاه بند تعلق داشت رسایند بنسب این مقال انکه
بعضی از برکات و اوقاف در سمت شرقی دریای انک در از منته سابقه میباش
از خارج کابل مقرر بوده در جنبی که ولایات طرفین رود انک صوبه بوده
واقعه بوده شش سال باین دولت روز افزون حواله شد که بعد از مدت نوبه
باز بدولت علیه کور کابینه متعلق باشد و هم چنین بعضی برکات از طرف
متعلق به نیمه و سندی بود با مرغان صوبه کابل در جنب انراف بود
مالیون از هندوستان عرض و اسناد عا موده که برکات متعلقه بمص
ایل طریق الوداد استمرار بدولت علیه مایه قرار گیرد رسول او در
مه مقرر قبول یافته این سخن باینجا میسند ان بعضی حضرت
که حضرت نقوده دودمان برزگی و حسن است

جهان شایسته ری میزد ز کجاست پاینده مکلن بجو ابرابر اولای شایه
 بعیت دیند که انداخته از حرکت از شاه جهان آباد است و آن صاحب
 رست یگان جو ابرنگار بند ری و ابراتی سیرانی م آن کحت و حسی
 بر آگین بر داخته مدت یکسال که ایام راه بود بهیمت حسرویی
 بی سلطان و کو هر مای حشمان که هر یک یا خرم اقلیمی و در برابر و در
 ایام کو هر سب چراغ ماه و عمل در حشمان آفتاب می بود و کمال زینت
 بیف داده نیمه نیز در حوز آن مکلن و مکلن مروارید آید که کو هر است
 شایسته ایام ساختند و به تخت نادری موسوم گردید روز دیگر
 حیمه و تخت را با تخت طاووسی بصف کرده چند روز مجلس شاد
 روی تانزدگان عالی بنار آراسته نمایان یی کران بها و باز
 صبح و بجو ابرنگار که فزون از توصیف قیاس و تخمین
 بی بنار علی قلی خان عطا و دار السلطنت بهرات

و در همین حالت و بهمانه در میان مردم و در میان
صفاقی مرزا بود عنایت کرده و شکسته خطبه دارد و ضرب برات را نیام
بی آنجناب سر نموده و بعد از طی این معدمات سایر اداکان کرابی را
مرالد مرزا مرخص و معسر خفته که سه ماه و دیرات ملک کرده در این
آن که هوایا عذال کردید روانه ارض اقدس شوند پس ربابان نظر
مست نسبت و بیستم نامند نور با صولت بهمنی و سطوت بهمنی از حوکاری
ستان حرکت در کارگاه که از شهرات متبهره آن ولایت است و
نشیند عزه زبیم النابی و ارد فرایته باد عیش کنند و در روز و روز
ب جهان کس از صفاقی مرزا نیز با سیاه ار است در سر راه باشن
سینه از سعادت یقینا کاب اقدس لیده و رکنه از ان شکر قیامت
نیز سینه جوقه بکوه در کمال رنگینی و استعداد صیف سینه بودند
در قناب اثر کند ستند خدمت سایر اداکان کار و موقع قبول
نماز و در رای کوی کار و فرازی یافته جوار

بخراسان رسانند و چند نفر از سیدک میکیان عظام و خوانین را با فوجی
 روانه سمرقند فرمودند که از ترکمانیه آن توابع جمعی را ملازمت رکاب
 احببش داده از راه خارجی روانه خراسان ستوند و اصدرا قدرت سینه
 که کردن از سلسله القبا دیرون کشته و سیه جهت است هزار کس از او بکشد
 ترکمانیه بخارا و سمرقند و یاقی ولایات نودان از یکایک باین خدمت
 رکاب و بنشیند از آن ملازمت اردو بی منبت کشته است خراسان
 مامورینند و در باز آمدیم رجب نیازگی بردوش ابوالعباس خان را خلعت
 خلعت زینت و دستیار داده فرق دوشتن با کمر کلار ز پورامتی رفعت
 ساخته مالک نمت تمای رود امویه و ماورالنهر با و رحمت و عار جویا
 محالات جنوبی امویه را صمیمه مالک کسر و لودند که بدستور غم ولایات و تبار
 آن به دولت مادریه مستقل باشند و چون سلاطین سنا بد نوران یا عاصم
 غازی مخصوص بودند از فوط ملک مت تارک نام العیض خان را با فخطاب

و در مال و عاید و خدمت و جویس و در عیال و عیال بافته بود
بود این رنگ رازی توفیق نمودن او کرد بدید بعد از آن جسم روستا و ثقیل
بهینگاه حضور آمد بس جبهه ساری است کردون تان نمود گشته چندان
نمراوت یافته بچینه و منزل که برای فغان و انبیا و مرتب گشته بود معاش
نه روز چهارشنبه است بودیم ماه و موکب عز و ستان از منزل کو حیده
سرسخی بخار و دیمم حسم اردو می گشته ابو العقیق فغان بختی
بوشش طلاجات و مگر خنجر مرصع و اسب مازی نژاد باروسا و زمین هر طلا
سند و آفرین ای جهان او نیز طلا بی طاعت و شیره و خنجر آتش تابنده
ور گشته در ایام توقف موکب جهان گشت ابو العقیق فغان ایام لازم است
بان برداری بود بقیه بدم رسانیده و جمعی از ایلات ترکانه و از کمر
او سایر ممالک توران را سواره و مسلم آورد و بنظر آید که
طایفه با سر کمرگان خود در سلک ملازمان رکاب حضرت
نور و ام و الا ناقد گشته که این سر است

